எறி வார்ந்து கேள் துறந்து - கொத்தின்கணுள்ள பூவினிடத்து எறி வடிந்து நிறம் வேறுபட்டு,—நெக்க வான்கனி மயங்கி சால்பு பேர்ந்து - நெகிழ்ந்த பெரிய பழச்சாற்றோடு கலந்து குணம் வேறுபட்டு,—தேன் அறா இருளில் பிறந்து பேர் மறந்த என்றால் - தேன் நீங்காத இருளின்கண்ணே தோன்றிப் பேர் மறக்கப்பட்டனவென்றால்,—நேர்ந்த ஆறு இன்னது என்று எவர்க்கும் நிறுப்பரிது - அடைந்தவழி இன்னதென்று எவராலும் நிறுத்துச் சொல்லுதல் கூடாது. எ-று.

கள்ளு சார்பால் பேர்மாறி வேறுபட்டது. ஆகையால் கீழோர் மேலோராவர் என்பதாம். கீழ்த்தன்மையையுடைய ஒருவருக்கு மேன்மை வருங்காலத்து யாதோ ஒருவழியாய் வந்துசேரும்; அது வந்தவழியை இவ்வழி என்று நிறுத்துச்சொல்லுதல் ஒருவர்க்குங் கூடாது என்பார் நேர்ந்தவாறின்னதென்றுநிறுப்பரிதெவர்க்கும் என்றார். இது வேற்றுப் பொருள்வைப்பு. (௪௫)

பச்சடைப் பதுமத் தாதி பாங்குறப் பாய்காற் பாணி
நிச்சய மருத்துச் செய்ய நீலங்க ணோக்கி நெக்க
வச்சில தேரை வாய்விட் டரற்றமெல் லணையி னாய
கச்சப வெரிந்மீ தேறிக் கம்புசூல் கழிக்கு மாதோ.

இ-ள். கம்பு - சங்கு,—பசு அடை பதுமத் தாதி பாங்கு உற - பசிய இலைகளையுடைய தாமரைமலராகிய தாதி பக்கத்திற்பொருந்த,—பாய் கால் பாணி நிச்சயம் மருத்துச் செய்ய - பாய்கின்ற கால்வாயிலுள்ள நீர் உண்மையாக மருத்துவஞ்செய்ய,—நீலம் கண் நோக்கி நெக - நீலங்கள் பார்த்து மனம் நெகிழ,—அ சில தேரை வாய்விட்டு அரற்ற - அங்குள்ள சில தேரைகள் வாய்விட்டுப் புலம்ப,—மெல்லணையின் ஆய கச்சப வெரிந் மீது ஏறி சூல் கழிக்கும் - மெல்லிய அணைபோலக் கிடக்கின்ற ஆமையின் முதுகின் மேல் ஏறிக் கருவை ஈனும். எ-று.

கருப்பவதியானவள் களைப்புவந்தகாலத்திற் றன்னைத் தாங்கும் தாதி பக்கத்திற் பொருந்தவும், மருத்துச்செய்வாள் மருத்துச் செய்யவும், தான் படும் வருத்தநோக்கிச் சிலபெண்கள் மனநெகிழவும், சிலபெண்கள் புலம்பவும் அணையின்மேலேறிக் கருவை யீனுவளாதலின் அவ்வியல்பினைச் சங்கின்மேலேற்றி இங்ஙனம் கூறினார் என்க. (௪௬)

புடைப்படு சரிசங் கொவ்வாக் களத்தியர் நகைதம் பொற்பிற்
படைப்படு நாணந் தீர்ப்பான் பஞ்சின்மெல் லடியிற் றூக்கித்
தடைப்பட வொளித்த வன்ன தகைத்தரோ மேதித் தாளிற்
கிடைப்படு சேற்றா லாற்றிற் கீழ்ப்படு தரள மன்னோ.

இ-ள். மேதித் தாளில் கிடைப்படு சேற்றால் ஆற்றின் கீழ்ப்படு தரளம் - எருமைகளின் றாளிற்கிடந்தலைக்கொண்ட சேற்றினால் வழியிலே

மேழ்ப்பட்டு மறைந்த முத்துக்கள்.—புடைப்படு சுரிசங்கு ஒவ்வாக் களந்திகளையர் நகை தம் பொற்பின் படைப்படு நாணந் தீர்ப்பான் - பருத்த சுரித்த சங்கு நிகராகாத கழுத்தினையுடைய மகளிர்களது பற்களின் அழகினாலே பெற்றுக்கொள்ளப்பட்ட நாணத்தைத் தீர்க்குமாறு,—பஞ்சின் மெல் அடியில் தாக்கி தடைப்பட ஒளித்த அன்ன தகைத்து - பஞ்சூட்டிய மெல்லிய அடியிலே உறுத்தித் தடைப்படும்படிசெய்ய ஒளித்திருந்தாற்போன்ற தகைமையினையுடையது. எ-று.

தரளம் தகைத்து என இயையும். செய்ய என்பது அவாய்நிலையானே வருவிக்கப்பட்டது. படைப்படு என்பதற்கு உண்டான எனப் பொ, ருள் கூறினுமமையும். (௪௭)

> மாதரார் ஞெகிழி யோதை யினமெனா மரீஇயம் மாண்பி
> ளுதகா வென்ன வன்ன மயல்செல வளகம் மாடே
> மேதகா வெறுப்ப வேட்ப வாயின விளைய மின்னார்
> பாதசா லத்த மென்கா னடைதொடர் பரிசின் மாதோ.

இ-ள். மாதரார் ஞெகிழி ஓதை இனம் என மரீஇ - பெண்களது சிலம்புகளினோசையை இனமென்று கருதிச் சென்று,—அவ் மாண்பின் ஆ தகா என்ன அன்னம் அயல் செல - அவற்றின்குணத்தினால் ஆ இது தகாது என்று அன்னம் பக்கத்தே செல்ல,—அளகு அவ் மாடே மேதகா வெறுப்ப - பெடை அவற்றின்பக்கத்தே மேவாது வெறுப்பனவும்,—இளைய மின்னார் பாதசாலத்த மென் கால் நடை தொடர் பரிசின் வேட்ப ஆயின - இளைய மகளிரது பாதசாலமணிந்த மெல்லிய காலின் நடையைத் தொடர்ந்ததன்மையினால் விரும்புவனவுமாயின. எ-று.

வேற்றுப்பெடையை விரும்பிச் சென்றதென்று கருதி வெறுப்பும், கால் நடைக்குத் தோலாது தொடர்ந்து சென்றதன்மையினால் விருப்புமுளவாயின என்பது கருத்து. தொடர்பரிசின் என்பதற்கு தொடர்ந்து போனது (என்று கருதுந்) தன்மையினால் எனப் பொருள்கூறி அதனை விரும்புதற்கு ஏதுவாக்குவாருமுளர். வெறுப்பன விரும்புவனவாயின எனினுமாம். (௪௮)

> காதியங் கிணைக்கட் செவ்வாய்க் கடைசியர் காம ரம்ம
> வோதிமங் களிற்செஞ் சாந்த வளறுபா ரொன்ற வோடித்
> தீதின்மென் சிவிறி நீர்மேற் சிந்துபு திரித லாலே
> மேதியங் குழிவா யன்றி வெள்ளிடைப் படுக்கு மன்னோ.

இ-ள். காது இயங்கு இணைக்கண் செம் வாய்க் கடைசியர் - காதுவரையும் செல்லுகின்ற இருகண்களையும் சிவந்த வாயையுமுடைய மருதநில மகளிர்,—காமர் அம்ம ஓதிமங்களில் செஞ்சாந்த அளறு பார் ஒன்ற ஓடி - அழகிய தனமலைகளில் அணிந்த செம்மையாகிய சந்தனக்குழம்பு பூமியிலே

விழும்படி ஓடி,—தீதில் மென் சிவிறிநீர் மேல் சிந்துபு திரிதலால் - குற்ற மில்லாத மெல்லிய சிவிறிநீரை ஒருவர்மேல் ஒருவர் வீசித் திரிதலால்,— மேதி - எருமைகள்,—அம் குழிவாய் அன்றி வெள்ளிடைப் படுக்கும் - நீர்க் குழிகளிலே அல்லாமல் வெளியிடங்களிலும் படுக்கும். எ-று.

சேறும் நீருங் கலந்து நீர்க்குழிபோற் கிடத்தலால் வெள்ளிடையிலும் படுக்கும் என்க. (௪௯)

கணிப்புது மலர்ச்செஞ் சூட்டு நுதற்குறக் கன்னி மாதர்
மணிக்கருங் கதுப்பிற் காந்தட் பிங்குசம் வழுவ வாசத்
திணித்துணைக் கொம்மை யம்ம மசைவுறச் சிகண்டி யோடு
தணிப்பில தூங்க லோசை தழைப்பன சார லெங்கும்.

இ-ள். கணி புது மலர் செம் சூட்டு நுதல் குறக் கன்னி மாதர் - வேங் கையினது புதிய மலராகிய சிவந்த சூட்டையணிந்த நுதலையுடைய வேட்டு வக் கன்னிப்பெண்கள்,—மணி கரும் கதுப்பில் காந்தள் பிங்குசம் வழுவ-நீல மணிபோலும் கரிய கூந்தலினின்றும் காந்தண்மலராகிய பின்குச்சம் வழு வவும்,—வாசத் திணித்துணைக் கொம்மை அம்மம் அசைவுற - வாசனையைக் கொண்ட திணித்த இரண்டாகிய திரண்ட முலைகள் அசையவும்,—சிகண்டி யோடு தணிப்பில தூங்கல் ஓசை சாரல் எங்கும் தழைப்பன - மயிலோடு நீங்காத ஆடலைச்செய்தற்கணுண்டான ஓசையானது மலைச்சாரலெங்கும் தழைப்பன. எ-று.

தூங்கல் என்பது தூங்கலைச்செய்தல் எனத் தன் தொழிலை நிகழ்த்து தன்மேல் நின்றது. வழுவவும் அசையவும் தூங்கலைச்செய்தற்கணுண்டான ஓசை என்க. இதுமுதல் மூன்றுசெய்யுளாற் குறிஞ்சிநிலங் கூறுகின்றார்.()

குலமணி வாரிச் செம்பொற் குழிதொட்டு மூலங் கொள்ளும்
வலனுயர் வரிவிற் காமர் மகிழ்நர்த மலர்க்கை சேப்ப
விலவிதழ்க் கொடிச்சி நல்லா ரிருங்கணீர் கழூஉக வின்ப
நலனுறு நகிலச் சாந்தத் தப்புநன் னலத்த தன்றே.

இ-ள். செம்பொன் குழி தொட்டு குலமணி வாரி மூலம் கொள்ளும்- சிவந்த பொற்குழிகளைத் தோண்டி அவற்றிலுள்ள இரத்தினங்களை வாரிக் கிழங்குகளை எடுக்கும்,—வலன் உயர் வரிவில் காமர் மகிழ்நர்தம் மலர் கை சேப்ப - வெற்றியாலுயர்ந்த வரிந்த வில்லையேந்திய அழகிய நாயகரது மலர்போலுங் கை சிவப்படைய,—இலவு இதழ் கொடிச்சி நல்லார் இருங் கணீர் கழூஉ - இலவமலர்போலும் இதழையுடைய வேட்டுவமகளிர் மிக்க கண்ணீரால் அக்கையைக் கழுவி,—நல் இன்ப நலன் உறு நகிலச்சாந்தத்து அப்பும் நன் நலத்தது - நல்ல இன்பமாகிய நலத்தைப்பொருந்திய முலையி ன்கணணிந்த சாந்தினை லப்புகின்ற நல்ல நன்மையையுடையது. எ-று.

நன்மை - உபகாரம். சிவப்ப கழூஉ அப்பும் நலத்தது என வினை முடிபுசெய்க. குழிதோண்டும்பொழுது இரத்தினங்கள் வெளிப்பட அவற்றையும் கிழங்கோடு கொள்வார் என்பார் குலமணிவாரிச்செம்பொற்குழி தொட்டுமூலங்கொள்ளும் என்றார். பொருட்கிசைய மாற்றியுரைக்கப்பட்டது. "வள்ளிகொள்பவர்தொள்வனமாமணி" என்றார் பிறரும். வாரி - அள்ளி. இனி வாரி எறிந்துவிட்டு எனப் பொருள் கூறுவாருமுளர். நலத்தது என்னும் வினைமுற்றிற்கு எழுவாய் குறிஞ்சி. (கூக)

திருமணிவயிரத் தோட்டுச்செழுங்குழை மடவார்கொங்கைப்
பெருமணி கவர்ந்த தென்னப் பிறங்குதிண் கரிக்க டாத்த
வருமணி யலங்க றூங்க வழிவில வருவி யந்தண்
குருமணி வயிர மாலை கொள்வது குறிஞ்சி யன்றே.

இ-ள். குறிஞ்சி - குறிஞ்சிநிலமானது,—திரு வயிரமணி தோட்டுச் செழும் குழை மடவார் கொங்கைப் பெரும் அணி கவர்ந்தது என்ன - அழகிய வயிரமணிகளாற்செய்த தோட்டினையணிந்த செழிய காதினையுடைய பெண்களது தனங்களின் பெரிய அழகைக் கவர்ந்ததென்று சொல்லும்படி,— பிறங்கு திண் கரி கடாத்த அருமணி அலங்கல் தூங்க - விளங்குகின்ற திண்ணிய யானைகளது மதமாகிய அரிய நீலமணிமாலை தூங்க,—அழிவு இல அருவி அந்தண் குருமணி வயிரமாலை கொள்வது - அழிவில்லாத அருவியாகிய அழகிய குளிர்ந்த ஒளிபொருந்திய வயிரமணிமாலையைக் கொள்வது. எ-று.

என்னக் கொள்வது எனவும் தூங்கக்கொள்வது எனவும் தனித்தனி முடிக்க. தூங்கக் கொள்வது கவர்ந்ததுபோலிருந்தது என்க. மலை முலைக்குவமையாதலின் இங்ஙனம் கூறினர். அத்து அ என்பன அல்வழிக் கண்வந்த சாரியை. "உற்பலத்தகண்" என்புழிப்போல. (குறைகூறு- உரூ-ம் செய்.) (கூஉ)

சித்தமுண் காமத் தீயாற் கொப்புளம் பொடித்த சீர்போற்
குத்திர முலைமேற் றுள்ளி கொள்ளவாய்ச் சியர்கன் றேங்கக்
கைத்தலைப் பாச மீர்க்க மறுகுவ காசி றாழி
மத்தெறி தயிரோ வற்றே யாடவர் மனமு மாதோ.

இ-ள். சித்தம் உண் காமத் தீயால் கொப்புளம் பொடித்த சீர்போல் குத்திர முலைமேல் துள்ளிகொள்ள - மனத்தைக்கவர்ந்த காமாக்கினியினுற் கொப்புளம் உண்டானதன்மையைப்போல மலைபோலும் முலையின்மேல் துள்ளிகள் தெறிக்கவும்,—கன்று ஏங்க - வளையல் ஒலிக்கவும்,—ஆய்ச்சியர் கைத்தலைப் பாசம் ஈர்க்க மறுகுவ - இடைச்சியர்களது கைத்தலப்பாசம் இழுக்கச் சுழல்வன,—காசில் தாழி மத்து எறி தயிரோ - குற்றமில்லாத கலசத்தின்கணுள்ள மத்தாற் கலக்கப்படுகின்ற தயிர்மாத்திரமா,—ஆடவர் மனமும் அற்று - ஆடவர்களுடைய மனமும் அத்தன்மைத்து. எ-று.

சொன்னவும் எங்கவும் ஈர்க்கவும் மறுகுவ எனமுடிக்க. கைத்தலப்பாசம் என்பது கையின்கணுள்ள கயிறு எனவும், கைமேல் வைத்த அன்பு எனவும் இருபொருள்படநின்றது. இதுமுதல் இரண்டுசெய்யுள்களான் முல்லைநிலங் கூறுகின்றார். (௨௫)

இளைத்தநூன் மருங்குற் செவ்வா யிடைச்சிய ரிருக்கையாரத்
தளைத்தவான் கன்று கூய சேயொலித் தமரந் தாழக்
கிளைத்தகோ வலர்முல் லைத்தார் கிண்டுவண் டுபாங்கங் கூடத்
துளைத்தவேய்ங்குழற்சா தாரிதொம்மெனத்தொனிக்குமன்றே

இ-ள். இளைத்த நூல் மருங்குல் செவ்வாய் இடைச்சியர் - துவண்ட நூல்போன்ற இடையையும் சிவந்த வாயையுமுடைய இடைச்சியர்கள்,— இருக்கை ஆரத் தளைத்த ஆன் கன்று கூய சேய் ஒலித் தமரம் தாழ - தம்மிருப்பிடங்களிற் பொருந்தக் கட்டிய பசுக்கன்றைக் கூப்பிட்ட பேரொலி தாழும்படி,—கிளைத்த கோவலர் முல்லைத்தார் கிண்டு வண்டு உபாங்கம் கூட - கூட்டமான இடையர்களது முல்லைமாலைகளைக் கிண்டுகின்ற வண்டுகள் பக்கவாத்தியங்களாகப்பொருந்த,—துளைத்த வேய்ங்குழல் சாதாரி தொம்மெனத் தொனிக்கும் - துளைக்கப்பட்ட வேய்ங்குழலினூதப்பட்ட சாதாரிப்பண் தொம்மென்றொலிக்கும். எ-று.

தாழத் தொனிக்கும் என்க. உபாங்கம் - பக்கவாத்தியம். (௨௬)

பாட்டளி மந்த வோசை செவ்வழிப் பண்ணிற் பாட
மீட்டளத் தியர்க டாரம் பாடுப விளரி வேண்டார்
மாட்டரும் புன்னை செவ்வி மணநறுந் தாதிற் செம்பொன்
காட்டிட வெள்ளி வெண்டோ டெடுப்பன காயற் கைதை.

இ-ள். பாட்டு அளி மந்த ஓசை செவ்வழிப்பண்ணில் பாட - பாட்டினையுடைய வண்டுகள் மந்த இசையைச் செவ்வழிப்பண்ணாற் பாட,—அளத்தியர்கள் விளரி வேண்டார் மீட்டுத் தாரம் பாடுப - நெய்தனிலமகளிர் விளரிப்பண்ணை விரும்பாராய் மீள உச்சவிசையைப் பாடுவார்கள்,—மாடு அரும் புன்னை செவ்வி மண நறும் தாதில் செம்பொன் காட்டிட - (பரிசேர்ந்துவாரில்) பக்கத்திலுள்ள அரிய புன்னைகள் அழகிய வாசனைபொருந்திய நல்ல பூந்தாதினாற் செம்பொன்னைக் காண்பிக்க,—கயல் கைதை வெண்தோடு வெள்ளி எடுப்பன - கழிக்கரைகளிலுள்ள தாழைகள் வெள்ளிய பூவிதழாகிய வெள்ளியைத் தாங்குவன. எ-று.

மீட்டு என்பதற்கு (அவ்வோசையைத்) திருப்பி எனப் பொருள்கூறுவாருமுளர். இதுமுதல் இரண்டுசெய்யுள்களால் நெய்தனிலங் கூறுகின்றார்.

மலையன நகன வேலி வைப்பன மருத மாவின் [மோ
றலையன பொருள்க ளெல்லாந் திசைத்திசைத் தழுவித் தம்

டலையன பஃறி போத வளித்தலி னவைகொண் டாசை
நிலையன விலைமின் னாரி னிறைவளஞ் சுரக்கு நெய்தல்.

இ-ள். அலையன பஃறி - கடலிலுள்ள தோணிகள்,—மலையன கான வேலிவைப்பன மருதமாவின் றலையன பொருள்களெல்லாந் திசை திசை தழுவி,—குறிஞ்சியின் கணுள்ளனவும் முல்லையினிடத்துள்ளனவும் மருதநிலத்தினிடத்துள்ளனவுமாகிய பொருள்களெல்லாவற்றையும் திசைகடோறுஞ்சென்று ஏற்றி,—தம்மோடு போத அளித்தலின் - தம்மிடத்து மிகவுந் தருதலினால்,—அவைகொண்டு நெய்தல் ஆசை நிலையன விலைமின்னாரின் நிறைவளம் சுரக்கும் - அவற்றைப்பெற்று நெய்தனிலமானது ஆசையினிலையையுடைய விலைமகளிரைப்போல நிறைந்த வளங்களைப் பலர்க்குங் கொடுக்கும். எ-று.

தம் இடப்பன்மை குறித்துநின்றது. இனித் தம்மோடு தழுவி எனினுமாம். பொருளை விலைக்கேற்பப் பலர்க்குங் கொடுத்தலின் விலைமின்னாரி னிறைவளஞ்சுரக்கும் எனப்பட்டது. விலைமின்னாரும் தம் நலத்தை விலைக்கேற்பப் பலர்க்குங் கொடுப்பர் என்க. (௫௬)

கொடிச்சியர் குறிஞ்சிப் பாடற் காய்ச்சியர் குரவை தூங்கு
மடிச்சிலம் பொலிக்கு வேட்குங் கடைசிய ரகத்த வன்ன
நடைக்கெதிர் கலாபம் விம்ம வளத்தியர் தம்மி னாளுந்
தொடிக்கர மெறிந்து நக்கு நடப்பன தோற்றத் தெங்கும்.

இ-ள். எங்கும் - நெய்தனிலமெங்கும்,—கொடிச்சியர் குறிஞ்சிப்பாடற்கு ஆய்ச்சியர் குரவை தூங்கும் அடிச் சிலம்பு ஒலிக்கு வேட்கும் - கொடிச்சியர்களது குறிஞ்சிப்பாடலுக்கு ஒப்ப இடைச்சியர்கள் குரவையாடுகின்ற அடிகளிலணிந்த சிலம்பினோசைக்கு விரும்பிச்செல்லுகின்ற,—கடைசியர் அகத்த அன்னநடைக்கு எதிர் - கடைசியரிடத்தவாகிய அன்னத்தினடைக்கெதிரே,—கலாபம் விம்ம அளத்தியர் தம்மில் நாளும் தொடிக்கரம் எறிந்து நக்கு நடப்பன தோற்றத்த - கலாபம் ஒலிக்க அளத்தியர்கள் தம்முள்ளே நாடோறும் வளையலையணிந்த கைகளை ஒன்றோடொன்று அடித்துச் சிரித்து நடக்கின்ற தோற்றத்தையுடையன. எ-று.

எங்கும் தோற்றத்த என முடிக்க. அகரம் விகாரத்தாற் றொக்குநின்றது. குறிஞ்சி - ஓர்பண். குரவை - கைகோத்தாடல். கலாபம் பதினாறுகோவைமணி. இதில் கொடிச்சியர், ஆய்ச்சியர், கடைசியர், அளத்தியர் என நானிலப்பெண்களையுங் கூறியதோடு முறையே அவர்களுக்குரிய குறிஞ்சிப்பாடல், குரவை தூங்குமடிச்சிலம்பொலி, அன்னநடை, நடத்தல் என்பவைகளைத் தொடர்ச்சியாய்க் கூறி நானிலத் திணைமயக்கங் கூறியவாறுகாண்க. கொடிச்சியர் குறிஞ்சிநிலமகளிர். ஆய்ச்சியர் முல்லைநிலமகளிர். கடைசியர் மருதநிலமகளிர். அளத்தியர் நெய்தனிலமகளிர். (௫௭)

கான்குழற் குறத்தி நல்லார் கணிமலர் கொள்ளு மோதைக்
கான்கிளைக் காப்புச் செய்தங் கண்டர்நின் றாற்று மோதை
தான்புனக் குறிஞ்சி யெங்குந் தழைத்தலிற் றாழ்விற் கால
வான்கலித் தனவென் றோகை மஞ்ஞைநின் றாலு மன்றே.

இ-ள். கான்குழல் குறத்தி நல்லார் கணிமலர் கொள்ளும் ஓதைக்கு - வாசனைபொருந்திய கூந்தலையுடைய வேட்டுவமகளிர் வேங்கைப்பூக்களை ஆய்கின்ற (புலி புலி என்னும்) ஒலிக்கு (அஞ்சி),—அங்கு ஆன்கிளைக் காப்புச் செய்து நின்று அண்டர் அரற்றும் ஓதை - அம்முல்லைநிலத்திலே பசுக் கூட்டங்களைக் காவல்செய்துநின்று இடையர்கள் ஆரவாரிக்கும் ஒலி,—புனக் குறிஞ்சி எங்கும் தழைத்தலின் - தினைப்புனங்களையுடைய குறிஞ்சி நிலமெங்குந் தழைத்தலினாலே,—தாழ் வில் கால வான் கலித்தன என்று ஓகை மஞ்ஞைநின்று ஆலும் - தாழ்ந்த வில்லையுடைய காலமுகில்கள் முழங்கின என்று கருதிக் களிப்பினையுடைய மயில்கள் நின்று கூத்தாடும். எ-று.

இது குறிஞ்சியும் முல்லையும் தம்முண்மயங்கிய திணைமயக்கம். பூத்திருக்கும் வேங்கைமரம் புலிபோன்றிருத்தலின் பூப்பறிக்கையிற் பெண்கள் புலிபுலி என்பது அந்நிலவழக்கு. மலைபடுகடாத்திலே நச்சினார்க்கினியரும் "வேங்கைப்பூவைச் சூடுதற்கு மகளிர் புலிபுலி என்று கூப்பிடும் ஏமத்தையுடைய ஆரவாரமும்" என்றார். இது மயக்கவணி. (௰௮)

தங்கணற் புளினந் தோறு முணங்கு மீன் கவருஞ் சங்க
கங்கபத் திரநன் னீழன் மருதமேல் விதானங் காட்ட
வங்கயல் கவ்வி யோடி யொதுங்குதோ றாறு நீழற்
பங்கயப் பழன நாரைக் களிப்பன முல்லைப் பந்தர்.

இ-ள். தங்கு அணல் புளினந் தோறும் உணங்கு மீன் கவரும் - பொருந்திய வாயினால் மணற் குன்றுகடோறுங் காய்கின்ற மீன்களைக் கவருகின்ற,—சங்க கங்கபத்திர நல் நீழல் மருதமேல் விதானம் காட்ட - கூட்டமான பருந்தின் நல்ல நிழல் மருதநிலத்தின்மேல் (செய்த) மேற்கட்டியைக் காண்பிக்க,—அம் கயல் கவ்வி ஓடி ஒதுங்கு தோறு ஆறும் நீழல் - அழகிய கயல்மீன்களைக் கவ்விக்கொண்டு ஓடி ஒதுங்குந்தோறும் ஆறியிருக்கும் நீழலை,—பங்கயப் பழன நாரைக்கு முல்லைப்பந்தர் அளிப்பன - தாமரைகளையுடைய வயலிலுள்ள நாரைகளுக்கு முல்லைப்பந்தர்கள் கொடுப்பன. எ-று.

இதனால் நெய்தலுக்கும் மருதத்திற்கும், மருதத்திற்கும் முல்லைக்கும் மயக்கங் கூறப்பட்டது. அணலால் என்புழி ஆல் உருபு தொக்குநின்றது. தங்களுடைய புளினம் என்றல் இத்துணைச் சிறப்பின்று. (௰௯)

குறிஞ்சித்திணைமயக்கம்.

கடிப்பொதி நயன வாளிக் குறத்தியர் காமர் கண்ணி
தொடுப்பமென் னாக மாறிச் சூடல்புன் னாகஞ் சோரா
தெடுப்பவிக் கார நேர்கொண் டீவவே யாரமேறக்
கொடுப்பநற் கண்டில் வெண்ணெய் கொள்வதோ வாவின் வெண்ணெய்

இ-ள். கடி பொதி நயன வாளிக் குறத்தியர் - நஞ்சுபொதிந்த கண்ணாகிய பாணத்தையுடைய குறத்தியர்களால்,—காமர் கண்ணி தொடுப்ப மென் னாகம் மாறி - (நெய்தநிலமகளிர்க்கு) அழகுபொருந்திய மாலையைத் தொடுத்தற்கு மென்மையான நாகப்பூக்களைக் கொடுத்து,—சூடல் புன்னாகம் சோராது எடுப்ப - தாம் சூடுதற்குப் புன்னைமலர்கள் சோர்வின்றி எடுக்கப்படுகின்றன,—இக்கு ஆர நேர் கொண்டு ஆரம் ஈவ - இன்னும் அவர்களால் (மருதநிலத்துள்ள) கரும்புகளை நிறைய எதிரே பெற்றுக்கொண்டு சந்தனமரங்கள் கொடுக்கப்படுகின்றன,—நல் கண்டில்வெண்ணெய் உற கொடுப்ப ஆவின்வெண்ணெய் கொள்வது - இன்னும் அவர்களால் கண்டில் வெண்ணெய்கள் முல்லைநிலத்துள்ளார்க்கு மிகக் கொடுக்கப்படுகின்றன. (அவர்களிடத்தில்) பசுவின் வெண்ணெய் வாங்கப்படுகின்றது. எ-று.

நாகம் கண்டில்வெண்ணெய் என்பன குறிஞ்சிநிலத்துக்குரிய மரங்கள். அது "நடுக்குறுசந்தஞ்சிந்துரத்தொடுசரந்தநாகங்-கடுக்கையார் வேங்கைகோங்குபச்சிலைகண்டில்வெண்ணெய்" என்னும் இராமாவதாரச் செய்யுளானும், "நரந்தநாகநள்ளிருணாறி" என்னுங் குறிஞ்சிப்பாட்டில் (கூசு-ம் வரி) நாகம் என்பதற்கு நாகப்பூ என நச்சினார்க்கினியர் கூறியதனானும் அறியப்படும்.

இதனால் குறிஞ்சிநிலம் தனக்குரிய பண்டமாற்றினால் ஏனை மூன்று நிலங்களோடும் மயங்கியதாகக் கூறப்பட்டது. எங்ஙனமெனின்: குறிஞ்சி நிலத்திலுள்ள மகளிர் தம் நிலத்துக்குரிய நாகமுதலியமூன்றையுங் கொடுத்து முறையே நெய்தல் மருதம் முல்லை என்னும் மூன்றற்குமுரிய புன்னாகமுதலியமூன்றையும் பெற்றுக்கொள்வார்களென்பதனால் என்க.

நாகம் ஆரம் கண்டில்வெண்ணெய்	குறிஞ்சிக்குரியன. இவை மரம்.	புன்னாகம் நெய்தற்குரியது. இக்கு மருதத்திற்குரியது. ஆவின்வெண்ணெய் முல்லைக்குரியது.

இனி இதன்கண் முதலடியொழிந்த மூன்றடிகளிலும் நாகம் ஆரம் வெண்ணெய் என்பவைகளால் மடக்கு என்னுஞ் சொல்லலங்காரமுமமைத்துக் கூறப்பட்டிருத்தல் காண்க. இம்மடக்கு இரண்டாமூன்றாமடிகளில் இரண்டாமைந்தாஞ் சீர்களிலும், நான்காமடியில் மூன்றாமாறுஞ் சீர்களிலும் வந்தது. இது பரிவருத்தன அணி. (௧௰)

முல்லைத்திணைமயக்கம்.

நீக்குமா னழைக்கு மாயர் நீடிசை நிறைய வூது
மூக்கமேன் றளவே யாலை யோதைய தளவே யுந்த
வாக்குதீங் கொன்றை மீன்பா டரவத்தீங் கொன்றை மாற்றத்
தேக்குவே யேனற் காப்பின் றிறத்தவே யகற்று மன்றே.

இ-ள். நீக்கும் ஆன் அழைக்கும் ஆயர் நீடு இசை நிறைய ஊதும்- (கட்டினின்றும்) நீக்கிய பசுக்களை அழைக்கின்ற ஆயர்கள் நெடிய இசை நிறையும்படி ஊதுகின்ற,—ஊக்கம் மென் தளவு ஆலை ஓதையது அளவு உந்த - ஊக்கத்தையுடைய மெல்லிய முல்லைக்குழலோசை கருப்பாலையி னோசையினளவைத்தள்ள,—வாக்கு தீம் கொன்றை மீன்பாடு அரவத் தீங்கு ஒன்றை மாற்ற - (இன்னும் அவர்களால்) இசையைப் பெய்து ஊதப்படு கின்ற இனிய கொன்றைக் குழலோசை மீன்படுதற்கணுண்டான (பறை) ஒலியின் தீமை ஒன்றையு மாற்றிவிட,—தேக்கு வேய் ஏனல் காப்பின் திற த்த அகற்றும் - (இன்னும் அவர்களால்) இசையைநிறைத்து ஊதப்படுகின்ற வேய்ங்குழலினோசை தினைக்காவலின்பகுதியான ஓசைகளை நீக்கும். எ-று.

மேன்றளவு - நீட்டல்விகாரம். சிலப்பதிகாரகாரர் கூறிய "ஆம்பலந் தீங்குழல்" "கொன்றையந்தீங்குழல்" "முல்லையந்தீங்குழல்" என்னு மூன்றையும் ஆம்பலந் தீங்குழலை நீக்கி, "வேய்ங்குழல்" ஒன்றுகூட்டி இந்நூலாசிரியர் கூறினர்போலும். அன்றி: "ஆம்பல்கீசகம்வேல்வேரலரி யமைதிகிரிவேழ-மேம்படுவரைமூவெட்டுமூங்கிலாம்வெதிருமப்பேர்" என ச் சூடாமணிநிகண்டிற் கூறியவாறு (ஆம்பல்) மூங்கில் எனக் கொண்டு வேய் எனக்கூறினாரெனினு மமையும். வேய் எனக் கருவிகூறலின் முன் னையவற்றைப் பண் என்றல் சிறப்பின்று. மீன்பாடரவம் என்றது மீன் கோட்பறையி னொலியை. அது "கலவர்மீன்படுத்தெழுப்புசாப்பறையொ லிகறங்கத்தீதெனத்தன்னுளலவர்சாலிகொய்தண்ணுமைத்ததும்பொலி யட க்கியேமெழு" என்பதனானறியப்படும். காப்பின்றிறத்த ஓசை என்றது தட்டை, குணில், தழலையாதியவற்றினோசையை. அது "தட்டைகுணிறழ லைதாங்கித்தினைப்புனத்தைக் - கிட்டவுருவண்ணங்கிளிமுதற்புள்ளோட்டி னளே" என்பதனானறியப்படும். இவ்வாறே கம்பரும் "புன்றலைப்புனங் காப்புடைபோதரச்சென்றிருக்கும்" என்றார். தளவு, கொன்றை, வேய் என்பன ஆகுபெயர்கள்.

இதனால் முல்லைநிலம் தனக்குரிய இசைக்குழல்களால் ஏனை மூன்று நிலங்களோடு மயங்கியதாகக் கூறப்பட்டது. எங்ஙனமெனின்: முல்லை தன்னிடத்துள்ள ஆயரூதும் இசைக்குழல்களினோசையால் முறையே மரு தம், நெய்தல், குறிஞ்சி என்னுநிலங்கள் மூன்றற்குமுரிய ஆலையோதை முதலிய மூன்றையுமகற்றுமென்பதனால் என்க.

தளவு	முல்லைக்குரியன.	ஆலை மருதத்திற்குரியது.
கொன்றை	இவை பண்ணி	மீன் நெய்தற்குரியது.
வேய்	லடங்கும்.	ஏனல் குறிஞ்சிக்குரியது.

இனி இதன்கண் முதலடியொழிந்த ஏனை மூன்றடிகளிலும் தளவு, கொன்றை, வேய் என்பவைகளால் மடக்கு என்னுஞ் சொல்லலங்காரமு மமைத்துக் கூறப்பட்டிருத்தல் காண்க. இம்மடக்கு இரண்டா மூன்றா மடிகளில் இரண்டா மைந்தாஞ் சீர்களிலும், நாலாமடியில் முதலாம் நான்காஞ் சீர்களிலும் வந்தது. இதுவு மேலை அணி. (௬௧)

மருதத்திணைமயக்கம்.

நீங்கருஞ் செவ்வித் தாய நிறைவள மருத மாக்கள்
தாங்கொளுங் கானற் றேனிற் றழைப்பன கானற் றாழை
யாங்குழு மமலை யாற்கூ யழைப்பன வமலை வேழம்
பாங்கொடி சாற்று லோங்கும் பசுங்கொடி முல்லை யன்றே.

இ-ள். நீங்கு அரும் செவ்வித்து ஆய நிறைவள மருத மாக்கள் கொளும் - (அடைந்தோர்) விட்டுநீங்குதற்கரிய செவ்வியையுடைத்தாய் நிறைந்த வளத்தைக்கொண்ட மருதநிலமாக்கள் கொள்ளுகின்ற,—கா நல் தேனில் கானல் தாழை தழைப்பன - காவிலுள்ள நல்ல தேனால் கழிக்கரைகளிலுள்ள தாழைகள் தழைப்பன,—ஆங்கு உழும் அமலையால் அமலை கூயழைப்பன - அங்கே (அவர்கள்) உழுகின்ற ஒலியினால் அக்குறிஞ்சி நிலத்திலுள்ள மலைகள் எதிரே கூப்பிடுவன,—வேழம் பாங்கு ஒடி சாற்றால் பசும் முல்லைக்கொடி ஓங்கும் - (அவர்கள்) கரும்புகளைப் பக்கங்களிலே ஒடிக்கின்ற சாற்றினால் பசிய முல்லைக்கொடிகள் வளரும். எ-று.

இதனால் மருதநிலம் தனக்குரிய தேன்முதலியவற்றை உபகாரஞ் செய்தலால் ஏனை மூன்றுநிலங்களோடும் மயங்கியதாகக் கூறப்பட்டது. எங்ஙனமெனின்: மருதநிலமாக்கள்செய்யுந்தேன்கோடன்முதலிய தொழில்களால் முறையே நெய்தல், குறிஞ்சி, முல்லையென்னும் நிலங்கள் மூன்றற்குமுரிய தாழைதழைத்தன் முதலிய மூன்றும் நிகழ்தலினால் என்க.

காவிலுள்ள தேனைக்கோடல்	மருதத்திற்குரியன. இவை தொழில்.	தாழை நெய்தற்குரியது.
உழுதல்		மலை குறிஞ்சிக்குரியது.
வேழமொடித்தல்		முல்லை முல்லைக்குரியது.

இனி இதன்கண் முதலடியொழிந்த ஏனை மூன்றடிகளிலும் கானல், அமலை, கொடி என்பவைகளால் மடக்கு என்னுஞ் சொல்லலங்காரமுமமைத்துக் கூறப்பட்டிருத்தல் காண்க. இம்மடக்கு முற்செய்யுளிற் கூறியவாறு வந்தது. இதுவு மேலை அணி. (௬௨)

நெய்தற்றிணைமயக்கம்.

கயற்குல வதோமு கர்நற் கழிக்கரைக் கைதை மென்னீ
றயற்கணி யடலை யாய்த்தா ரநற்கணி கொள்ளத் தேனை

நயக்கரு விளைகொண் டொண்பூ நவக்கரு விளைப்ப வேட்டை
வயற்கயல் குருகெ ணுமா மலர்க்கயன் மருளு மாதோ.

இ-ள். கயற்குலம் அதோமுகா நல் கழிக்கரைக் கைதை மெல் நீறு- கயற்கூட்டங்களைக்கொண்ட அதோமுகத்தையுடைய நல்ல கழிக்கரைகளிலுள்ள தாழைகளின் மெல்லிய நீற்றை,—அயற்கு அணி அடலையாய் தார் அம் நல் கணிகொள்ள - சிவபிரானுக்கு அணியப்படும் விபூதிபோலப் பூக்களையுடைய அழகிய நல்ல வேங்கைகள்கொள்ள.—தேனை நய கருவிளை கொண்டு ஒண்பூ நவம் கரு விளைப்ப - அத்தாழைகளின் தேனை நல்ல கருவிளை ஏற்று ஒள்ளிய பூவாகிய புதிய கருவை உண்டாக்க,—எட்டை வயற் கயல் குருகு எணு மாமலர்க்கு அயல் மருளும் - அத்தாழைகளின் பூவை வயலிலுள்ள கயல்கள் குருகென்று தாமரைமலர்களுக்கருகே மயங்கி ஒளிக்கும். எ-று.

ஐயன் அயன் எனப் போலியாயிற்று. அதோமுகாம் - நீட்டல்விகாரம். அதோமுகம்-ஆற்றுநீர்க்கழிமுகம்.

இதனால் நெய்தனிலம் தனக்குரிய தாழையினீறுமுதலியவற்றைக் கொள்ளப்படுதலால் ஏனை மூன்றுநிலங்களோடும் மயங்கியதாகக் கூறப்பட்டது. எங்ஙனமெனின்; நெய்தற்குரிய கைதையினீறுமுதலியவற்றை முறையே குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம் என்னும் மூன்றற்குமுரிய கணிமுதலிய மூன்றும் கொள்ளுதலினால் என்க.

கைதைநீறு	நெய்தற்குரியன.	கணி குறிஞ்சிக்குரியது.
அதன்தேன்		கருவிளை முல்லைக்குரியது.
அதன் பூ	இவை மரத்திலடங்கும்.	வயற்கயல் மருதத்திற்குரியது.

இனி, இதன்கண் முதலடியொழிந்த மூன்றடிகளிலும் கணி, கருவிளை, கயல் என்பவைகளால் மடக்கு என்னும் அலங்காரமும் அமைத்துக் கூறப்பட்டிருத்தல் காண்க. இம்மடக்கு இரண்டாம் நான்காமடிகளில் நாலாஞ்சீர்களிலும், மூன்றாமடியில் முதலாம் இரண்டாஞ்சீர்களிலும் நாலாமைந்தாஞ் சீர்களிலும் பிரிந்துநின்றும் வந்தன. (௬௨)

மீமடுத் திலங்கு சோதி வெண்ணிலா மதிய வட்டம்
பூமடுத் துரிஞ்ச மெய்யிற் பொதுளிய மதுவை வண்டு
நாமடுத் தயிலுஞ் சோலை நாட்டணி யின்ன திப்பால்
யாமெடுத் துரைக்கப் பட்ட திலங்கெழி னகர மன்றே.

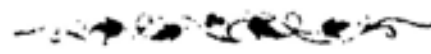
இ-ள். மீ மடுத்து இலங்கு சோதி வெண் நிலா மதியவட்டம் பூமடுத்து உரிஞ்ச - மேலே நிறைக்கப்பட்டு விளங்குகின்ற ஒளியையுடைய வெள்ளிய நிலாவைக்கொண்ட சந்திரமண்டலத்தைப் பூவானது தீண்டி உரோஞ்ச,— மெய்யில் பொதுளிய மதுவை வண்டு நா மடுத்து அயிலும் சோலை நாடு

அணி இன்னது - அம்மண்டலத்தினது வடிவத்திற்பொதிந்த தேனை வண்டுகள் நாவில் நிறைத்து உண்ணும் சோலையையுடைய நாட்டின் சிறப்பு இத்தன்மையது,—இப்பால் யாம் எடுத்து உரைக்கப்பட்டது இலங்கு எழில் நகரம் - இனி யாம் எடுத்துச் சொல்லும்படிபொருந்தி நின்றது விளங்குகின்ற அழகையுடைய நகரச்சிறப்பேயாம். எ-று.

அயிலும் என்னும் பெயரெச்சம் சோலை என்னும் இடப்பெயர்கொண்டது. நாமடுத்து என்பதற்கு நாவைமடுத்து எனினுமாம். இப்பொருட்கு மடுத்தல் - முகஞ்செய்தல்=வைத்தல். (௬௪)

நாட்டுப்படல முற்றிற்று.

நகரப்படலம்.

வேறு.

வியன்படப் படைத்தவை விதியன் றென்றுபின்
மயன்படைத் திடும்வகை வகுத்துக் காட்டுவான்
பயன்படப் பஃறொழிற் பதைப்பி லாதிருந்
தயன்படைத் துளநக ரயோத்தி யென்பவே.

இ-ள். வியன்படப் படைத்தவை விதி அன்று என்று - சிறப்புப்பொருந்தும்படி (முன்னரே) படைக்கப்பட்டனவாகிய நகரங்கள் (நூல்களிற் கூறிய) விதிக்கு அமைந்துள்ளனவல்லவென்று,—பின் - பின்னரே,—மயன் படைத்திடும் வகை வகுத்துக் காட்டுவான் - மயன் படைக்கும்படியாக (அவ்விதிகளை) வகுத்துக் காட்டும்படி,—பயன்பட பல்தொழில் பதைப்பிலாது இருந்து - பயன்படும்படி பலதொழில்களிலும் பதைப்பின்றி இருந்து,—அயன் படைத்துள நகர் அயோத்தி - பிரமன் படைத்த நகரம் அயோத்தியாகும். எ-று.

என்ப, ஏ - அசைகள். வகுத்துக்காட்டுவான் படைத்துளது, பதைப்பிலாதிருந்து படைத்துளது எனத் தனித்தனி முடிக்க. பயன்பட என்பதைப் பதைப்பிலாது என்பதன் எதிர்மறையோடு முடிக்க. தொழில் - சிற்பத்தொழில். (௧)

தற்பவா தாரமென் றறிந்த தம்பிரா
னற்புதா லமைத்தவிவ் வயோத்தி போலயன்
பற்பல்கா லன்னகர் படைக்குமேனுந்தன்
கற்பகா லத்தினுங் காட்டற் பாலனோ.

இ-ள். தன் பவ ஆதாரம் என்று அறிந்த தம்பிரான் - தன் பிறப்புக்கு இடமென்றறிந்த விட்டுணுவானவர்,—அன்பதால் அமைத்த இ அயோத்திபோல் - அன்போடு படைத்த இந்த அயோத்தியைப்போல,—அயன் பல்பல்கால் நல் நகர் படைக்குமேனும் - பிரமன் பற்பலதரம் நல்ல நகரத்தைப் படைப்பானாயினும்,—தன் கற்பகாலத்தினும் காட்டற்பாலனோ - தன் கற்பகாலம்வரையினும் படைத்துக்காட்டும் வல்லமையின் றன்மையை யுடையனோ. எ-று.

பாலன் குறிப்புவினைமுற்று. (௭.)

மொய்த்தலிற் செறிவணன் பவத்தை முன்னுணர்
மெய்த்தலைத் தகையினிந் நகரை வேட்டராப்
பைத்தலைப் புறத்துத்தன் றொழில்செய் பண்பினால்
வைத்ததிற் பெற்றதிவ் வைய மாட்சியே.

இ-ள். மொய்த்த அலில் செறி வணன் பவத்தை முன் உணர் மெய் தலைத் தகையின் - பரந்த இருள்போற் செறிந்த நிறத்தையுடைய விட்டுணுவின் அவதாரத்தை முன்னரே அறிந்துகொண்ட உண்மையான மேலான உத்தமஞானத்தால்,—அரா இ நகரை வேட்டு - சேடன் இந்த நகரை விரும்பி,—தன் தொழில் செய் பண்பினால் பைத்தலைப்புறத்து வைத்ததில் - (சுமத்தலாகிய) தன் தொழிலைச்செய்யுமியல்போடு படம்பொருந்திய தலையினிடத்து வைத்ததினால்,—இவ்வையம் மாட்சி பெற்றது - இப்பூமி பெருமையைப் பெற்றது. எ-று.

அரா அயோத்தியைச் சுமத்தலினாலேதான் தன்னைச் சுமக்கின்றதென்னும் பெருமையைப் பூமி பெற்றுக்கொண்டதென்பதாம். (௮.)

இகல்படப் பொலிந்தவிவ் விருக்கை தாரகை
நகல்படத் துளங்கொளி மணிக ளாறலா
லகல்படப் புதுமதி யலது மஞ்சுடர்ப்
பகல்படப் பகலையும் படைக்கப் பட்டதே.

இ-ள். இகல்பட பொலிந்த இ இருக்கை - மாறான (மற்றைய) நகரங்கள் அழிவுறும்படி விளங்குகின்ற இந்த நகரமானது,—தாரகை நகல்பட துளங்கு ஒளி மணிகள் நாறலால் - நட்சத்திரங்களது ஒளி கெடும்படி விளங்குகின்ற ஒளியையுடைய மணிகள் பிரகாசித்தலால்,—புதுமதி அகல்பட - புதியசந்திரன் (ஒளி) நீங்க,—அலதும் அம் சுடர்ப் பகல்பட - இராவும் அழகிய ஒளியையுடைய பகலாக,—பகலையும் படைக்கப்பட்டது - வேறொரு சூரியனையும் உண்டாக்கியது. எ-று.

இருக்கை படைக்கப்பட்டது என முடிக்க. (௯)

ஆதியந் தம்பட வனைத்துங் காட்டிய
வேதியன் படைப்பினின் மிகையி ரண்டுள
யாதெனி னொன்றுபொன் னிலங்கு மேருவா
மோதிம மற்றதிவ் வுறையு ளென்பவே.

இ-ள். ஆதி அந்தம் பட அனைத்தும் காட்டிய வேதியன் படைப்பினில் - இது முதல் இது கடை என்னுந் தன்மைபொருந்தச் சகல பொருட்களையுந் தோற்றுவித்த பிரமனது சிருட்டியிலுள்ள பொருள்களுள்,—மிகை இரண்டுள - மேலாகச் சிருட்டிக்கப்பட்ட பொருள்கள் இரண்டுள்ளன,—யாதெனின் - அவை யாவையெனின்,—ஒன்று பொன் இலங்கு மேருவாம் ஓதிமம் - ஒன்று பொன்மயமாக விளங்குகின்ற மேருவாகிய மலை,—மற்றது இ உறையுள் - மற்றது இந்த நகரம். எ-று.

என்ப, ஏ - அசைகள். காட்டுதல் - தோற்றுவித்தல். அது "நாட்டுநர் காட்டுநர் வீட்டுநர் வந்தபோதும்" என்பதனாலுமறியப்படும். ஆதி அந்தம் என்பதற்கு முதலும் முடிவும் என்பாருமுளர். இது இருபொருள்வேற்றுமைச்சமம் என்னுமணி. (௫)

பொன்கணித் திலங்குரப் புனிதன் றன்பவ
முன்கணித் தொருசுரர் முதல்வ ரிந்நகர்
நன்கணித் தாகநண் ணிடா தற் கன்றிவே
றென்கணித் தெண்டிசை யெண்மர் காப்பதே.

இ-ள். பொன் கணித்து இலங்கு உரப் புனிதன் தன்பவம் முன்கணித்து - இலக்குமி (நானிருத்தற்குச் சிறந்தது இதுவே என்று) நன்குமதித்து (ச்சென்றிருந்து) விளங்குகின்ற மார்பினையுடைய விட்டுணுவினது பிறப்பை முன்னரே கருதி,—ஒரு சுரர்முதல்வர் இ நகர் அணித்தாக நன்கு நண்ணிடாததற்கு அன்றி - ஒரு தேவத்தலைவராதல் இந்நகருக்குச் சமீபமாக மிகவும் அடையாதிருத்தற்காகவேயன்றி,—எண்திசை எண்மர் காப்பது வேறு என் கணித்து - எட்டுத்திக்கையும் திக்குபாலகர்கள் காப்பது வேறென்கருதி? எ-று.

நண்ணிடாதது என்பது விகாரமாயிற்று. இது தற்குறிப்பேற்றம்.

செம்பொனு லிலங்குபு திகழ யோத்தியங்
கொம்பனுள் விளங்கிய கோலங் கூறுமேற்
கம்பினு னறுந்துழாய் மார்பங் கைக்கொளற்
கம்பொனுண் மணவினை யணிகொண் டன்னதே.

இ-ள். செம்பொனல் இலங்குபு திகழ் அயோத்தி அம் கொம்பனுள் - செவ்விய பொன்னல் (செய்யப்பட்டு) விளங்கித் திகழுகின்ற அயோத்தியாகிய பெண்,—விளங்கிய கோலம் கூறுமேல் - விளங்கிய அழகைச் சொல்லு

வேமாயின்,—கம்பினன் நறும் துழாய் மார்பம் கைக்கொளற்கு - விட்டுணுவி னது நறிய துழாய்மாலையையணிந்த மார்பினைத் தழுவுதற்கு,—அம் பொன் ஞள் மணவினை அணிகொண்டன்னது - அழகிய இலக்குமி மணக்கோ லத்தைக் கொண்டாற்போலும். எ-று.

கூறுமேல் கொண்டன்னது என இயைக்க. கம்பினன் - சங்கினையு டையவன். மணவினை அணி - மணத்தொழிற்குரிய அணி. (எ)

வாமமார் நகர்நிகர் கிளக்கின் மற்றைவா
னேமநா டேயர சிருக்கை யீர்நிதித்
தாமவா ருறையுளே தண்டந் தார்ப்படைக்
காமஞர் புரம்விலைக் காமர் வீதியே.

இ-ள். வாமம் ஆர் நகர் நிகர் கிளக்கின் - அழகுநிறைந்த நகருக்கு உவமை கூறுமிடத்து,—வான் ஏமநாடே அரசிருக்கை - வானிலுள்ள பொன்னகரமே (அதன்) அரசிருக்கையாகும்;—ஈர் நிதித் தாமவார் உறையுளே தண்டம் - அளகாபுரியே திரவியசாலையாகும்,—தார்ப்படைக் காமஞர்புரமே விலைக் காமர் வீதி - புஷ்பபாணங்களையுடைய மன்மதனது நகரமே வேசியரது வீதியாகும். எ-று.

ஈர்நிதித் தாம வார் உறையுள் - இருநிதிகளையுடைய ஒளியைக்கொ ண்ட நீண்டவீடு - அளகாபுரி. விலைக்காமர் - விலைக்குவிற்குங் காமத்தை யுடையோர். (அ)

வெல்கலா விஞ்சையர் நகரம் விஞ்சையோர்
பல்கலா விதிக்களம் பரிதிப் பானுவுஞ்
செல்கலாச் சைத்திர விரதந் தேங்கொளு
மல்கலார் நந்தன வனம தென்பவே.

இ-ள். வெல்கலா விஞ்சையர் நகரம் விஞ்சையோர் பல் கலா விதிக் களம் - வெல்லக்கூடாத விஞ்சையர்களது நகரமே பண்டிதர்களது பலகலை களின் முறையையுடைய இடமாகும்;—பரிதிப் பானுவும் செல்கலாச் சைத் திரவிரதம் - சூரியனுஞ் செல்லுதல் கூடாத சைத்திரவிரதமென்னுஞ் சோ லையே,—தேம் கொளும் மல்கல் ஆர் நந்தனவனம் - தேனைக்கொண்ட பொலிவார்ந்த பூஞ்சோலையாகும். எ-று.

என்ப, ஏ - அசைகள். சைத்திரவிரதம் குபேரனது பூஞ்சோலை. (௯)

உருக்கின கவற்றுகந் தருவ ளூர்மதிப்
பெருக்கினர் யாழ்த்தொழிற் றுனம் பெண்ணலத்
தருக்கினன் முகங்கொடு தங்குந் தாமரை
யிருக்கினன் பதமதே யாக சாலையே.

இ-ள். உருக்கின் நாகளைற்று கந்தருவர் ஊர் - உருக்குதலோடு நாளை வருத்திப் பாடுகின்ற கந்தருவரூரே.—மதிப் பெருக்கினர் யாழ்த்தொழிற் றானம் - அறிவின் பெருக்கத்தையுடையவர்களாகிய பாணர்களது யாழ்வாசிக்கின்ற இடமாகும்.—பெண் நலத் தருக்கின் நான்முகம் கொடு தங்கும் தாமரை இருக்கினன் பதமதே - திலோத்தமை என்னும் பெண்ணினது அழகிற்கொண்ட களிப்பினால் நான்குமுகத்தைக்கொண்டு இருக்கும் தாமரை ஆசனனாகிய பிரமனது உலகமே.—யாகசாலை - யாகசாலையாகும். எ-று.

தருக்கின் கொடு தங்கும் தாமரையிருக்கினன் என்க. இருக்கை இருக்கு என விகாரமாய்நின்றது. (௧௦)

ஈண்டமெய்த் திருவொடெப் பதமு மோர்வயிற்
கூண்டவே நிகருமன் றெனினென் கூறுகேன்
காண்டகு மிமைப்பில ராகிக் காட்சியா
லாண்டையார் திரிகுவார்க் கசுற்று மையமே.

இ-ள். ஈண்டு அ மெய்த் திருவொடு எப்பதமும் ஓர் வயின் கூட்ட நிகரும் - இங்கு அந்த உண்மையான செல்வத்தோடு மேலேகூறிய சுவர்க்க முதலிய நகரம்யாவும் ஓரிடத்திற் கூடினால் நிகராகும்,—அன்று எனின் என் கூறுகேன் - அல்லதாயின் வேறு எவற்றைச் சொல்வேன்,—காண்டகும் இமைப்பு இலராகி காட்சியால் ஆண்டையார் திரிகுவார்க்கு - காணப்படுகின்ற இமைத்தற்றொழிலில்லாதவராகி (இதனை) க் காணுதற்பொருட்டு அவ்விடத்தவர்களாய்த் திரிகின்றவர்களுக்கு,—ஐயம் அகற்றும் - (இதன்) சந்தேகத்தை நீக்கும். எ-று.

ஈண்ட என்பதற்கு செறிவுற எனப் பொருள்கூறினுமமையும். கூட என்பது கூண்ட என விகாரமாய்நின்றது. (௧௧)

வேறு.

உறுமை நிறுத்தது செறுநர் புரத்துயி ருண்ணுமே
வறுமை தரித்தக டுடைய வொலிப்பது வன்னீரார்
முறமை கரப்பது வளைதிகி ரிப்புற முந்நீர்மேற்
சிறுமை விளைப்பது சிறையை வளைத்திடு தெண்ணீரே.

இ-ள். சிறையை வளைத்திடு தெண்ணீர் - மதிலைச்சூழ்ந்த தெளிந்த நீரையுடைய அகழானது,—உறு மை நிறத்தது - மிகுந்த கருநிறத்தையுடையது,—செறுநர் புரத்து உயிர் உண்ணுமே வறுமைதரித்து அகடுடைய ஒலிப்பது - பகைவருடைய உடம்பிலுள்ள உயிரை உண்ணுகையால் வறுமையைத் தாங்கி வயிறுடையும்படி ஒலிப்பது,—வன்னீரார் முறைமை கரப்பது - கொடியோரது நெறியை மறைத்துவைத்திருப்பது;—வளைதிகிரிப்புற முந்நீர்மேல் சிறுமை விளைப்பது - சக்கரவாளகிரியின் புறத்தேசூழ்ந்த புறக்கடலின்மீது சிறுமையையுண்டாக்குவது. எ-று.

பசியுடையாரது வயிறு உள்ளே வாயுக்கொண்டு தளர்ச்சியுறுமாறு ஒலிப்பது வழக்காதலின் உண்ணுமே வறுமைதரித்தகடலுடைய ஒலிப்பது என்முர். கொடியோர் புறத்தே தம்மை நல்லவராகக் காண்பித்து உள்ளே வஞ்சனையை மறைத்துவைத்துக்கொண்டிருப்பதுபோல இதுவும் புறத்தே நல்லதாகக் காண்பித்து உள்ளே முதலைமுதலியவற்றை மறைத்துவைத்திருந்ததென்பார் வன்னீரார்முறைமைகரப்பது என்முர். (கஉ)

பகரம ரர்க்கிறை முனிய வெருக்கொடு பல்கேள்சூழ்
சகரர்தொ டத்தியி னிடைபுதை வெற்பது தளவானுஞ்
சிகரவி னப்படை கொடுசெரு வைப்பயில் செய்மாபோன்
மகரவி னத்தொடு சமரம் விளைப்பன வன்மீனே.

இ-ள். பகர் அமரர்க்கு இறை முனிய - சொல்லப்படும் தேவர்க்கரசனுகிய இந்திரன் கோபிக்க,—வெருக்கொடு பல் கேள் சூழ் சகரர் தொடு அத்தியின் இடை புதை வெற்பது - அச்சங்கொண்டு பல சுற்றமாகச் சூழ்ந்த சகரராலே தோண்டப்பட்ட கடலின் மறைந்த மைநாகமானது,—தளவானுஞ் சிகரவினப்படைகொடு செருவைப்பயில் செய்மாபோல் - (தானே) தளபதியாகத் தனது சிகரங்களாகிய கூட்டமான சேனைகளைக் கொண்டு போரை அப்பியாசம் செய்யுமாறுபோல,—வன்மீன் மகரவினத்தொடு சமரம் விளைப்பன - முதலைகள் மகரக்கூட்டத்தோடு போர்செய்வன. எ-று.

தளபதி முதலையும் படை மகரவினமுமென்க: "கெண்டையாஞ்சினை ....முதலைமா - வண்டல்வார்கரைமாமகரக்குழாங் - கண்டுநின்றுகணலுங்கழியெலாம்" என்று பிறரும் இவ்வாறு கூறுதல் காண்க. (சூளா-காடு-உஉ) (கங)

வாவி யிடிப்பொரு யோசனை யுய்த்திடு மன்னுதெம்
மேவி முடித்தற லாரு மதக்கொலை வெம்மாவி
னாவி குடித்திடு மீன மகட்டிரை யைதாய்மென்
காவி யொடித்துழை பாய வெடித்தெறி கல்லோலம்.

இ-ள். தெம் மேவி முடித்து அறல் ஆரும் மதக் கொலை வெம் மாவின் ஆவி குடித்திடும் மீனம் - பகையோடு எதிர்த்துக் கொன்று நீரையுண்ணும் மதத்தைக்கொண்ட கொலையையுடைய கொடிய யானையின் உயிரை உண்ணுகின்ற மீனனது,—அகட்டு இரை ஐதாய் மென் காவி ஒடித்து உழை பாய - வயிற்றில் இரை நிரம்பப்பெறுமையினுலே மெல்லிய கருங்குவளை மலர்களை ஒடித்துப் பக்கத்திலே பாய,—வெடித்து எறி கல்லோலம் - அதனுல் முழங்கி வீசிய திரைகள்,—வாவி இடிப்பு ஒரு யோசனை உய்த்திடும் - பாய்ந்து இடித்தலாலாகிய ஒலியை ஒரு யோசனைதூரம் செலுத்தும். எ-று.

கல்லோலம் உய்த்திடும் என இயைக்க. இடித்தல் - பக்கத்திற்சென்று உதைத்தல். (கச)

நெடுவிசை யிற்பில முடிவு கணித்திடு நீருடே
வடுவுறு றப்பொரு சுறவெறி தற்குடை வன்சேடன்
கடுவுமி ழப்பெரி ததுவிரு ளைத்தலை கவ்வாநீர்
நடுவுகு மிழ்த்தென நனைகண் முகிழ்ப்பன நன்னீலம்.

இ-ள். நெடுவிசையில் பிலமுடிவு கணித்திடும் நீருடு - மிக்க விசை யோடு பிலத்தின்முடிவை அளக்கின்ற நீரின்கண்,—வடுவுறு உறப்பொரு சுறவு எறிதற்கு உடை வன் சேடன் - வடு உறும்படி பொருகின்ற சுறா எறிதலாலே அழிந்த வலியையுடைய சேடன்,—கடு உமிழ - நஞ்சைக்கால,— அது இருளைத் தலை பெரிது கவ்வா நீர் நடுவுகுமிழ்த்தென - அது இருளைத் தலையில் மிகவும் கவ்விக்கொண்டு நீரின்நடுவே குமிழ்த்தாற்போல,— நல் நீலம் நனைகள் முகிழ்ப்பன - நல்ல நீலங்கள் அரும்புகளை முகிழ்ப்பன. எ-று.

குமிழ்த்தென முகிழ்ப்பன என இயையும். முகிழ்த்தல் - அரும்புதல். எறிதற்கு என்பது உருபுமயக்கம். (கடு)

தழைவு படக்கொலை வினையினை யுட்கொடு தாமேமெய்
குழைவு படத்திகழ் முகமலர் பெட்பினர் கோளாமான்
முழவு படக்குமி றிடுமுத லைக்குல மொய்ந்நீர்மேல்
விழைவு படப்பொதி விரிசத பத்திர வீயாலோ.

இ-ள். முழவு படக் குமிறிடு முதலைக்குலம் மொய்'நீர் - முழவோசையை ஒக்க ஒலிக்கின்ற முதலைக்கூட்டத்தையுடைய மொய்த்த நீர்,—மேல் விழைவுபடப் பொதிவிரி சதபத்திர வீயால் - மேற்புறத்தில் (கண்டார்) விரும்பும்படி அலர்ந்த தாமரைப்பூக்களால்,—தழைவு படக் கொலைவினை யினை உட்கொடு - மிகுதியாகக் கொலைத்தொழிலை மனத்தேகொண்டு,— தாமே மெய் குழைவுபடத் திகழ் முகமலர் பெட்பினர் கோளாம் - தாமே உடம்பு குழைவுற முகத்தை மலர்ந்துகாட்டுகின்ற இயல்பினையுடையவர்களது கொள்கையையுடையதாகும். எ-று.

வீயால் ஆம் என இயையும். (கசு)

பித்திகை யிற்றிகழ் செக்கர் மணிச்சுடர் பெய்சோதி
கத்து புனற்க ணெழக்களி யுட்கொடு கட்காண
மெத்து நறைப்பொலி பத்ம மெனக்கொடு வீழாவெண்
பொய்த்த வெமக்கென வெட்கி யரற்றுவ புட்சாலம்.

இ-ள். பித்திகையில் திகழ் செக்கர் மணிச் சுடர் பெய் சோதி கத்து புனற்கண் எழ - சுவரினிடத்து விளங்குகின்ற மாணிக்கமணியின் கிரணம்

வீசுகின்ற ஒளி ஒலிக்கின்ற நீரின்கண்ணே தோன்ற,—கண் காணா மெத்து நறை பொலி பத்மம் எனக் கொடு புள் சாலம் களி உட்கொடு வீழா - கண்ணாற்கண்டு மிக்க தேனாற்பொலிந்த தாமரைமலர் என்று கருதி வண்டுக்கூட்டம் களிப்பை உட்கொண்டு வந்து வீழ்ந்து,—எமக்கு எண் பொய்த்த என வெட்கி அரற்றுவ - எமக்கு எண்ணம் பொய்த்தன என்று நாணிப் புலம்புவன. எ-று.

காணா கொடு வீழா அரற்றுவ என முடிக்க. இது மயக்க அணி.* ()

ஊனை யுருக்குயி ராய தனிப்பெடை யூடாநீ
டின முறப்பெரு மால்கொடு புட்குல மேபாரா
மான மதிற்பொறி யாய ககத்தினை மாநீரு
டான நவத்தள காகு மெனக்கரை யானாவே.

இ-ள். ஊனை உருக்கு உயிராய தனிப்பெடை ஊடா நீடு இனம் உற - தன் உடம்பை உருக்குகின்ற உயிர்போன்ற ஒப்பற்றபெடை வெறுத்து மிகவும் மெலிவைப்பொருந்த,—புள்குலம் மானமதிற் பொறியாய ககத்தினை பெரு மால் கொடு பாரா மா நீருடு ஆன நவத்து அளகு ஆகும் என - பறவையினங்கள் விமானத்திற்செய்த பொறியாகிய பறவையின்நிழலைப் மிக்க மயக்கத்தைக்கொண்டு பார்த்துப் பெரிய நீரின்கண்ணே பொருந்திய புதிய பெடையாகுமென்று கருதி,—கரை ஆனா - கரையைவிட்டு நீங்கா. எ-று.

இதுவு மேலையணி. (௧௮)

இனநிலை பெற்றுள வகழியி னைப்பெரி தெம்மாலே
தனிபுக றற்கரி திதனை வளைத்துள தண்ணார்தே
னனையளி மொய்த்தொலி கெழுமு மலர்த்தலை நன்காவாங்
கனைகட லைப்பெரி தளவு கணிப்பவர் கல்லாரே.

இ-ள். இனநிலைபெற்றுள அகழியினைப் பெரிது எம்மால் தனிபுகறற்கு அரிது - இவ்வாறான நிலையைக்கொண்ட அகழியை மிகவும் எம்மால் தனியே சொல்லுதற்கரிதாகும்,—இதனை வளைத்துள தண் ஆர் தேன் நனை அளி மொய்த்து ஒலி கெழுமு மலர் தலை நன் காவாம் கனைகடலை - இதனைச் சூழ்ந்த குளிர்ச்சியார்ந்த தேன்பொருந்திய அரும்புகளில் வண்டுகள் மொய்த்தலால் ஒலிபொருந்திய மலரையுடைய தலையைக்கொண்ட நல்ல சோலையாகிய நெருங்கிய கடலை,—அளவுகணிப்பவர் பெரிது கல்லார் - அளவு செய்பவர்கள் பெரிதும் கல்லாதவரேயாம். எ-று.

இன்ன என்பது இன எனத் தொக்குநின்றது. (௧௯)

வேறு.

பொருவோர்பொரு ளுளவோபிற புகழும்சுடர் பொதியுங்
கருவோடிவ ரடிமாமுடி காணாமையின் மதிசூ
டொருவோர்நிகர் தருமாரைவ லுளியோடன வுருவா
மிருவோரையு நிகராகுவ ரிவண்மேயின ரெல்லாம்.

இ-ள். புகல் தாழ் சுடர் பொதியும் கருவோடு இவர் அடி மாமுடி காணாமையின், - சொல்லுகின்ற தாழ்ந்த ஒளிசெறிந்த அத்திவாரத்தோடு பொருந்திய அடியையும் பெரிய முடியையும் காணாமையினால்.—ஆரை மதி சூடு ஒருவோர் நிகர் தரும் - மதிலானது மதியைச்சூடிய ஏகராகிய சிவபிரானை ஒக்கும்,—இவண்மேயினரெல்லாம் வல் உளியோடு அன உருவாம் இருவோரையும் நிகராகுவர் - இந்நகரத்தின் கண்ணே பொருந்தியவர்களெல்லாம் வலியபன்றிவடிவும் அன்னவடிவுமான இருவரையும் ஒப்பார்கள்,—பொருவு ஓர் பொருள் பிற உளவோ - (இவ்வுவமைப்பொருள்களேயன்றி) உவமையாகும் ஒப்பற்ற பொருள்கள் பிறவும் உண்டோ. எ-று.

ஓ எதிர்மறை. பொருவோர்பொருளுளவோபிற என்பதை முன்வைத்துச் சிவனையன்றிப் பொருவும் ஒப்பற்ற பொருள் பிற உண்டோ எனப் பொருள்கோடல் இத்துணைச் சிறப்பின்று. ((உ௦)

மொய்த்துன்னிய மும்மைப்படு தட்டாக வியன்கொண்
டுய்த்தெண்ணில வறையுட்பட வொன்றிற் றனிகடையா
வைத்தன்னது நாகத்தொடு வளரிந்நகர் வளைமீ
மொய்த்தும்பரி னகரத்தையு முறைசுற்றிய மதிலே.

இ-ள். நாகத்தொடு வளர் இ நகர் வளை மீ மொய்த்து உம்பரின் நகரத்தையும் முறைசுற்றிய மதில் - பாதலத்தோடு உயர்ந்த இந்த நகரத்தையும் சூழ்ந்து மேலே செறிந்து சுவர்க்கத்தையும் முறையே சூழ்ந்த மதில்,—ஒன்றில் மெய்த்துன்னிய மும்மைப்படு தட்டாக வியன்கொண்டு - ஒருமரத்திலேயே உண்மையாகிய மூன்றுதட்டாகச் சிறப்போடுகொண்டு.— எண் இல அறை உள் பட உய்த்துத் தனி கடையா வைத்தன்னது - அளவில்லாத அறைகளை உள்ளே பொருந்தும்படி போக்கித் தனியே கடைந்து வைத்தாற்போலும். எ-று.

மதில் வைத்தன்னது என இயையும். மெய் வடிவமுமாம். (உக)

மறநண்ணின நடுநண்ணின வுயிர்வாயிலி னாலீர்
திறநண்ணின கீழ்மேலுல கெங்குந்தெரி யகமே
யுறநண்ணின புறநண்ணில வுயர்மாளிகை தனிமதி
புறநண்ணின வகநண்ணில பிறிதென்புகல் வதுவே.

இ-ள். மறம் நண்ணின நடு நண்ணின உயிர் வாயிலினால் ஈர் திறம் நண்ணின கீழ்மேல் உலகெங்கும் - அநீதியைப் பொருந்தினவும் நீதியைப்

பொருந்தினவுமாகிய உயிர்களைப் பொருந்துங் காரணத்தினால் இரண்டு பகுதியாகப்பொருந்திய கீழுலகும் மேலுலகுமாகிய எவ்விடத்திலும்,— உயர் மா மதிலிதன் அகம் உறநண்ணின புறம் நண்ணில - உயர்ந்த மதிலாகிய இதனுடைய அகத்தே பொருந்தியவைகள் புறத்தே அடைந்தில,— நீள் புறம் நண்ணின அகம் நண்ணில - நீண்ட புறத்தேபொருந்தியவைகள் அகத்தே அடைந்தில (எனின்).—பிறிது புகல்வது என்?—அதன் தாழ்வுயர்வுகளைப்பற்றி வேறு சொல்வதென்னை? எ-று.

பாதலத்தும் சுவர்க்கத்தும் இம்மதிலின் உள்ளே இருந்தன உள்ளே தானிருந்தன: புறத்திருந்தன புறத்தேதானிருந்தன; அன்றி உள்ளிருந்தன புறத்தும் புறத்திருந்தன அகத்தும் வந்திலவென்பது இதன்கருத்து. எனவே கீழே தாழ்ந்தும் மேலே உயர்ந்துமிருந்தது என்பதாம். இக்கருத்தமையவே முன்னரும் ''நாகத்தொடுவளரிந்நகர்வளைமீ - மொய்த்தும்பரி னகரத்தையுமுறைசுற்றியமதிலே'' என்றும், பின்னரும் ''குலவியவடிமாநாகர்— தாநகர்வளைப்பவானித்துளங்கொளியுச்சிவான - மாநகர்வளைக்கும்வேலிவளநகர்சிங்கினேனே'' என்றுங் கூறுதல் காண்க. (உ௨)

> சூழிக்கன கனகச்சுடர் சுடர்மாமதி லோடே
> பேழிற்படு சயிலத்தொகை களினன்னர் பிடித்தே
> யாழிக்கிரி யிருபாலினு மொருபாலிரு ளலதேற்
> பாழிற்புகு மோநாவலர் நிகரென்று சொல்பயனே.

இ-ள். ஆழிக்கிரி இருபாலினும் ஒருபால் • இருள் அலதேல் - சக்கரவாளகிரியின் இருபக்கத்தினுள்ளும் ஒரு பக்கத்திலே இருள் (உளது) அல்லாதொழியின்,—பேழிற்படு சயிலத் தொகைகளில் நன்னர் பிடித்து - விரிவாகப்பொருந்திய மலைகளுள்ளே இதுவே நல்லதென்று பிடித்து,—சூழிகன கனகச்சுடர் சுடர் மா மதிலோடு நாவலர் நிகர் என்று சொல் பயன் - சிகரத்தையுடைய மேன்மைபொருந்திய பொன்னினொளிவிளங்குகின்ற பெரிய மதிலோடு புலவர்கள் நிகராகும் என்று சொல்லுகின்ற பயன்,—பாழில் புகுமோ - வீணிற்புகுமோ. எ-று.

வீணிற்புகுமோ என்பது பயனற்றதாகுமோ என்றபடி. சக்கரவாளகிரியின் இருபுறத்திலும் ஒளியிருக்குமாயின் மதிலோடொக்கும் என்பது கருத்து. (உ௩)

> ஆயுங்கதிர் வானந்தர ராகாவுடல் வேகா
> வோயும்படி போயங்கழ லூறக்கதி பாற
> வேயுந்தனு வொருநூறடி யிட்டாருயி ரொட்டார்
> மாயும்படி பாயும்புகை வாணங்கொடு பாணம்.

இ-ள், ஆயும் கதிர் வான் அந்தரர் ஆகா உடல் வேகா ஓயும்படி போய் அங்கு அழல் ஊற - (மேலோர்களால்) ஆராயப்படும் சூரியனும்

ஆகாயத்திலுள்ள தேவர்களும் கந்தருவர்களும் தேகம் வெந்து ஓயும்படி சென்று வெப்பம் ஊறுதலால்,—கதி பாற - செல்லுங் கதிகளினின்றும் (அவர்கள்) தவற,— எயும் ஒரு நூறு தனு அடி இட்டார் ஒட்டார் உயிர் மாயும்படி - பொருந்திய ஒரு நூறுவிற்கிடை தூரத்தில் அடிவைத்துவந்த வர்களாகிய பகைவர்கள் உயிர் அழியும்படி,—புகை வாணம் கொடு பாணம் பாயும் -புகையையும் ஒளியையுங்கொண்டு பாணங்கள் பாயும். எ-று.

ஆய்ந்து இருளைக் கெடுக்கும் கதிர் எனினுமாம். பாற என்னுஞ் செயவெனெச்சம் நிகழ்காலப்பொருட்டு. அது பாயும் என்பதனோடு முடியும். கொட்டாஎன்னும் பாடத்திற்கு நீக்கி எனப் பொருள்கொள்க. (உச)

பங்கங்கொடு நுங்குந்தகை படினன்றி மெய்படினே
வெங்குங்கொலை முங்குங்கன லிடுமாலுயி ரடுமாற்
றுஙகங்கொடு தங்குங்கதிர் தொகுவானவ னகுகான்
மங்கும்படி பொங்குங்கருள் வஞ்சம்பொதி நஞ்சம்.

இ-ள். துங்கம்கொடு தங்கும் கதிர் தொகு வானவன் நகுகால் - உயர்ச்சியைக்கொண்டிருக்கும் கிரணங்கள் தொக்குள்ள தேவனாகிய சூரியன் விளங்கும்பொழுது,—மங்கும்படி பொங்கும் கருள் வஞ்சம் பொதி நஞ்சம் - (அவ்விளக்கம்) மங்கும்படி கிளருகின்ற இருளையுடைய வஞ்சனைபொருந்திய நஞ்சானது,—பங்கம் கொடு நுங்கும் தகை படினன்றி மெய்படின் - சேற்றுற்கொள்ளப்பட்டு உள்ளடக்கப்படுந் தகைமையைப்பொருந்தாமல் மெய்யிற் படுமாயின்,—எங்கும் கொலை முங்கும் கனல் இடும் உயிர் அடும் - பொருள்கள் யாவற்றையுங் கொலைசெய்கின்ற அக்கினியையிட்டு உயிரைக் கொல்லும். எ-று.

பொங்கும் என்பதை முற்றாக்கினுமமையும். (உரு)

பேரும்பொருண் மேனின்றிமை பிந்தும்படி முந்தும்
வாரும்பொறி யோடங்கடல் வாதங்கொடு காது
மோரும்பய நேரும்பொழு துந்தும்வினை சிந்து
மாருங்கடி தீருங்கொடி தாலம்பொதி பாலம்.

இ-ள். ஆலம் பொதி பாலம் - நஞ்சுபொதிந்த பிண்டிபாலம்,—பேரும் பொருள்மேல் நின்று இமை பிந்தும்படி முந்தும் - செல்லுகின்ற பொருள் கண்மீது எதிர்த்துநின்று இமையும் பிந்தும்படி முந்திச் செல்லும்,—வாரும் பொறியோடு அங்கு அடல் வாதம்கொடு காதும் - நீண்ட பொறிகளோடு அங்கு வலிய வாதத்தைச் செய்துகொண்டு (பகைவரைக்) கொல்லும்,—பயம் ஓரும் - (அவர்கள்) பயத்தை அறியும்,—நேரும்பொழுது உந்தும் - எதிர்க்கும்பொழுது எதிர்த்துத் தள்ளும்,—வினை சிந்தும் - (அவர்களது) போர்த்தொழிலை அழிக்கும்,—ஆரும் - (அவர்களை) உண்ணும்,—கடிது ஈரும் - விரைவில் அரியும்,—கொடிது - (இவ்வாறான) கொடுமையையுடையது. எ-று.

இமை பிர்தும்படி என்பது இமைமூடுமுன் என்னும் பொருளைத் தர்து கின்றது. (௨௬)

கதமிக்குர கனுநெட்டுடல் கம்பித்திட வெம்புற்
றிதமிற்றிட நிலனிற்பெரி தெழுமான்முனம் விழுமாற்
பதகத்துட றொடிலிற்றெரி பாடாயினும் வீடா
வுதகத்தினி னுருகித்தழ லொழுகுங்கனன் மெழுகே.

இ-ள். பதகத்து உடல் தொடில் இற்று எரி பாடாயினும் விடா - பறவையினது உடம்பு தீண்டின் அது இறந்து எரிந்து அழிந்துபோன காலத்தும் அதனைவிடாத,—உதகத்தினின் உருகித் தழல் ஒழுகும் கனல் மெழுகு - நீர்போலுருகி அக்கினிச்சுடர் ஒழுகுகின்ற அக்கினிமெழுகானது.—கதம் மிக்க உரகனும் நெடு உடல் கம்பித்திட - வேகம்மிக்க சேடனும் நெடிய உடல் நடுங்க,—வெய்புற்று இதம் இற்றிட நிலனில் பெரிது எழும் முனம் விழும் - வெம்பி ஈரங்கெடும்படி பூமியிலே மிகவும் மேலே துள்ளி முன்னரே விழும். எ-று.

உடல் தொடில் விடா மெழுகு என இயையும். வீடா நீட்டல்விகாரம்.

புட்டேறிய கட்டார்பொறி புல்லின்விழி கல்லும்
தெட்டேறுயி ரட்டாறுமெய் சேதந்தரு பூத
முட்டேறரு முட்டாள்கொளு முறவொண்புய மறவே
விட்டேறடு நெட்டாழிய வெள்ளந்தலை தள்ளும்.

இ-ள். புள் தேறிய கட்டு ஆர் பொறி புல்லின்விழி கல்லும் - புள்ளாகிய தெளிந்த காவல்பொருந்திய பொறி தன்னைச் சமீபித்து எதிர்த்தால் அவர்விழியைத் தோண்டும்,—மெய் சேதம் தரு பூதம் தெட்டு ஏறு உயிர் அட்டு ஆறும் - உடம்பை அழிக்கின்ற பூதம் வஞ்சித்து எதிர்ந்த உயிரைக்கொன்று கோபந்தணியும்,—முள் தேறு அரு முட்டு ஆள் கொளும் - முட்பொறி தெளிதலில்லாத எதிர்த்த ஆளைக் கொல்லும்,—விட்டேறு ஒண்புயம் அற அடும் - விட்டேறு ஒள்ளிய புயம் அறும்படி வெட்டும்,—நெடு ஆழி அ வெள்ளம் தலை தள்ளும் - நெடிய சக்கரம் அந்த (அகழி) வெள்ளத்திலே தலையை (வெட்டித்) தள்ளும். எ-று.

புள்ளாகிய பொறி என இயைக்க. கட்டார்ப்பொறி எனப் பாடங்கொண்டு தேன்பொருந்திய மாலையையணிந்த பொறி எனினுமாம். (௨௭)

கனமேவுமிவ் வினையேபுரி கதமேபல பொருள்சூழ்
சனமேயது தகைசால்வது தனமேதன தருவா
மனமேருவை விரிவாயிலெ னுகாச மெடாநின்
றெனமேலுயர் தருகோபுர வெயினீணிலை யினதே.

இ-ள். கனம் மேவும் இ வினை புரி கதம் மே பல பொருள் சூழ் சனம் மேயது - மிகுதியைக்கொண்ட இத்தொழில்களையே செய்கின்ற வேகம் பொருந்திய (அம்புமுதலிய) பொருள்கள் சூழ்ந்துள்ள (பொறிகளாகிய) சனங்களையுடையது,—தலைசாலவது - தலைமை மிக்கது,—தனமே தனது உருவாம் அன மேருவை விரி வாயிலென் ஆகாசம் எடா நின்றென - பொன்னே தனது வடிவாகிய அந்த மேருமலையை அகன்ற வாயிலென்கின்ற ஆகாயம் சுமந்து நின்றாற்போல,—மேல் உயர்தரு கோபுர எயில் நீள்நிலையினது - (வாயிலின்) மேலே உயர்ந்து நிற்கின்ற கோபுரத்தையுடைய மதிலின் மிகுந்த நிலைமை இத்தன்மையது. எ-று.

வாயிலின்மேல் உயர்ந்த கோபுரம்நிற்றல் ஆகாசம் எடுத்துநிற்றல் போலிருந்ததென்பதாம். (உக)

துதியால்வளர் பணிமாமுடி சுடருஞ்சுட ருச்சி
மிதியாலடி சிவவாவெதிர் விரியுங்கரு மேகக்
கதியாலிடை கருகாவுயர் ககனத்தெழு கலைதோய்
மதியான்முடி வெளிறாநிறன் மலிகிற்பன மாடம்.

இ-ள். மாடம் - மாடங்கள்,—துதியால் வளர் பணி மாமுடி சுடரும் சுடர் உச்சி மிதியால் அடி சிவவா - புகழான்மிக்க சேடன் என்னும் பாம்பின் பெரிய பணாமுடியில் விளங்கும் ஒளிபொருந்திய உச்சியில் மிதித்தலால் அடிசிவந்து,—எதிர் விரியும் கருமேகக் கதியால் இடைகருகா - எதிராகப் பரக்கின்ற கரிய மேகத்தின் செலவினால் இடைகருகி,—ககனத்து எழு கலைதோய் மதியால் முடி வெளிறா - ஆகாயத்திலே தோற்றுகின்ற கலைகள்பொருந்திய சந்திரனால் முடி வெளுத்து,—நிறம் மலிகிற்பன - (இவ்வாறு ஒன்றுக்கொன்று மாறான) நிறங்கள் பொலியப்பெறுவன. எ-று.

மிதி முதனிலைத்தொழிற்பெயர். துதி துத்தியுமாம். (௩௦)

செவ்விப்பொலி மாடத்தலை திகழ்பைம்மணி யொளிபோய்
வவ்விப்புது நிலவைப்பெரு மதியின்புற மலிவ
வவ்விற்பயி னகரத்திரு வவளம்மதி யகடார்
நவ்விக்கினி தறுகுக்கொடி நல்குந்தகை போலும்.

இ-ள். செவ்விப் பொலி மாடத்தலை திகழ் பை மணி ஒளி போய் - அழகாற்பொலிந்த மாடத்தினுச்சியில் விளங்குகின்ற மரகதமணியின் ஒளி சென்று,—புது நிலவை வவ்வி மதியின்புறம் மலிவ - புதிய நிலவைக் கவர்ந்து சந்திரனின் புறத்தே பொருந்திப் பொலிதல்,—அ வில் பயில் நகரத் திருவவள் - அந்த ஒளிபொருந்திய நகரமாகிய பெண்ணானவள்,—அ மதி அகடு ஆர் நவ்விக்கு அறுகுக்கொடி இனிது நல்கும் தகைபோலும் - அந்தச் சந்திரனது நடுவேபொருந்திய மானுக்கு அறுகுக்கொடியை இனிதாகக் கொடுத்தல்போலும். எ-று.

மதி என்றது ஈண்டு அதன் மண்டலத்தை. மலிவபோலும் எனமுடிக்க.

துப்போடிமிர் விதியின்படி துவர்கொண்டொளிர் சுடரின்
றப்போவில மணியின்வெயி றடைசெய்தன விலேயேல்
மைப்போதுயர் மாடத்திசை தரளம்வரு கதிரோன்
கைப்போது முகிழ்ப்பச்சுடர் காலாதொழி யாவே.

இ-ள். துப்போடு - பவளத்தோடு,—இமிர் விதியின்படி துவர்கொண்டு ஒளிர் சுடரின் தப்பு இல மணியின் வெயில் தடைசெய்தன - விளங்குகின்ற (பரீட்சா) விதியின்படி செந்நிறத்தைக்கொண்டு விளங்குகின்ற ஒளியையுடைய குற்றமில்லாத மாணிக்கத்தினது வெய்யில் தடைசெய்தன,—இலேயேல் - (அவ்வாறு) தடைசெய்யாதொழியுமேல்,—மை போது உயர் மாடத்து இசை தரளம் - மேகங்கள் (படிந்து) செல்லுகின்ற உயர்ந்த மாடங்களிற்பொருந்திய முத்துக்கள்,—வரு கதிரோன் கைப்போது முகிழ்ப்பச் சுடர் காலாது ஒழியா - தோன்றுகின்ற சூரியனது கையிலுள்ள தாமரைமலர்கள் குவியும்படி ஒளியைக் காலாதுவிடா. (எனவே காலும் என்றபடி.) எ-று.

இலேயேல் ஒழியா என முடிக்க. (கஉ)

நலியத்தகு மிகைகொண்டெதிர் நாணுதொளி நல்கப்
பொலியத்தகு பொருளென்பன புறமுண்டுகொல் பகலு
மெலியத்தகு திசையெங்கணும் விளைகின்றன விருளே
மலியத்தகு மணியுந்தெரி தரினன்னது மரதோ.

இ-ள். நலியத்தகும் மிகை கொண்டு எதிர் நாணுது ஒளி நல்கப் பொலியத்தகு பொருள் என்பன புறம் உண்டுகொல் - கெடுக்கத்தக்க மேன்மையைக்கொண்டு எதிரே நாணங்கொள்ளாது ஒளியைக் காலும்படி பொலியத்தக்க பொருள் வேறும் உண்டோ,—பகலும் மெலிய தகு திசை எங்கணும் இருள் விளைகின்றன - சூரியனும் மெலியும்படி தகைமைபொருந்திய திக்குகள் எவ்விடத்தும் இருள் உண்டாகின்றன,—மலியத்தகு மணியும் தெரிதரின் அன்னது - (அவ்விருளைப்) பொலிவுறக் காலத்தக்க மணியும் ஆராயுமிடத்து அவ்விருண்மணியேயாம். எ-று.

இருண்மணி - நீலமணி. (கங)

செல்லார்மணி மாடத்திடு மகிலின்புகை திரளா
மல்லார்கொடி வனமெங்கணு மறிவுற்றிடை திரிய
வில்லாதகல் பெடையென்றுற நினையாவுள மறுகிப்
புல்லார்வ மருதேகொடு போகும்புடை புறவம்.

இ-ள். செல் ஆர் மணி மாடத்து இடும் அகிலின் புகை திரளா - மேகங்கள்படிந்த அழகிய மாடத்தின்கண் (பெண்கள் தம் கூந்தலுக்கு) இட்ட

அகிற்புகை திரண்டு,—யல் ஆர் கொடி வனம் எங்கணும் மறிவுற்று இடை திரிய - பொலிவுபொருந்திய கொடிக்காடெங்கும் தடைப்பட்டு இடையே திரிய,—புறவம் நில்லாது அகல் பெடை என்று உற நினையா - புறாக்கள் (தம்மோடு) நில்லாது செல்லுகின்ற பெடைகள் என்று நன்கு நினைத்து,— உளம் மறுகிப் புல் ஆர்வம் அறாது கொடு புடை. போகும் - மனம் சுழன்று (அதனைத்) தழுவுகின்ற விருப்பத்தை (தன் மனத்தே) நீங்காதுகொண்டு (அதன்) பக்கத்தே செல்லும். எ-று.

வடிவும். நிறமும்பற்றிவந்த மயக்கம். திரிய நினையா மறுகிச் செல்லும் என முடிக்க. இது மயக்க அணி. (௩௪)

மேலாயிர முளசாளர விழிவாணி வியன்கை
நாலாயிர முளமாமுடி நவிலாயிர வரையே
காலாயிர முளகாணுநர் கண்ணாயிர ரல்லா
லேலாவியன் மணிமாடநல் லியல்காணிய வம்மா.

இ-ள். மேல் சாளர விழி ஆயிரம் (வரை) உள - (அம்மாடங்களின்) மேலே சாளரமாகிய கண்களும் ஆயிரம் வரையில் உள்ளன,—வாணி வியன்கை நாலாயிரம் (வரை) உள - கொடியாகிய பெரிய கைகளும் நாலாயிரம்வரையில் உள்ளன,—மா முடி நவில் ஆயிரம் வரை (உள) - பெரிய முடிகளும் சொல்லப்படுகின்ற ஆயிரம்வரையிலுள்ளன.—கால் ஆயிரம் (வரை) உள - கால்களும் ஆயிரம்வரையிலுள்ளன,—காணுநர் கண் ஆயிரர் அல்லால் இயல் மணி மாட நல் இயல்காணிய ஏலா - பார்ப்போர் ஆயிரங்கண்களையுடையராயிருந்தாலன்றிச் சிறந்த மணிகளையுடைய மாடங்களின் அழகைப் பார்த்தற்கு முடியாது. எ-று.

முடி சிகரமும், தலையும். ஏலாது என்பது துவ்விகுதி கெட்டுநின்றது. உள என்பதை வரை என்பதனோடும் வரை என்பதைச் சாளரமுதலியவற்றின்றொகையோடுங் கூட்டுக. (௩௫)

பொன்றுஞ்சுவ மணிதுஞ்சுவ புயறுஞ்சுவ புயலின்
மின்றுஞ்சுவ விதிதுஞ்சுவ வெயிறுஞ்சுவ வெயிலின்
மன்றுஞ்சுவ வான்மீனொடு மதிதுஞ்சுவ வென்று
லென்றுஞ்சுவ புலவோர்புக ழெழின்மேருவின் மாதோ.

இ-ள். பொன் துஞ்சுவ - (இம்மாடங்களிலே) பொன்னுங் கிடக்கின்றன,—மணி துஞ்சுவ - மணிகளுங் கிடக்கின்றன,—புயல் துஞ்சுவ - மேகங்களுங்கிடக்கின்றன,—புயலின் மின் துஞ்சுவ - மேகங்களிலுள்ள மின்னல்களுங்கிடக்கின்றன,—விதி துஞ்சுவ - சிருட்டியுங் கிடக்கின்றது,—வெயில் துஞ்சுவ - வெய்யிலுங் கிடக்கின்றது,—வெயிலின் மன் துஞ்சுவ - அவ்வெய்யிலைச்செய்கின்ற சூரியனுங் கிடக்கின்றது,—வான்மீனொடு மதி துஞ்சுவ என்றால் - நட்சத்திரங்களுஞ் சந்திரனுங் கிடக்கின்றன என்றால்,—புலவோர்,

புகழ் எழில் மேருவின் என் துஞ்சுவ - புலவர்களாற் புகழப்படுகின்ற அழகிய மேருமலையில் (இவற்றிலும் விசேடமாக) என்ன கிடக்கின்றன. எ-று.

என் என்பது ஈண்டு இன்மை குறித்துநின்றது. எல்லாப்பொருளு மிங்கேயே கிடக்கின்றன என்றால் இவற்றிலும் விசேடமாக மேருவிலே என்ன கிடக்கின்றது என்பது கருத்து. சிருட்டி - சித்திரமுதலிய படைப்பு. துஞ்சுவ என்பதற்கு மாடங்களை எழுவாயாக்கல் இத்துணைச் சிறப்பின்று.

சந்தனத் தேய்வை பூசிக் குங்குமந் தெளித்துத் தாதுக்
கொந்தலர்க் குப்பை வித்திக் குருமணிக் கோதை நாற்றி
யந்தரத் தமரர்க் கேனு மடியிடற் கரிய வாகி
யிந்திரற் கிருக்கை யாக வகமெலா மியன்ற வன்றே.

இ-ள். அகமெலாம் - (அம்மாடங்களின்) உள்ளிடமெல்லாம்,—சந்தனத் தேய்வை பூசி - சந்தனக்குழம்பான் மெழுகி,—குங்குமம் தெளித்து - (அழகின்பொருட்டுக்) குங்குமநீர் தெளித்து,—தாதுக் கொந்து அலர்க் குப்பை வித்தி - மகரந்தத்தையுடைய கொத்தின்கண் அலராநின்ற பூத்திரள்களைப் பரப்பி,—குரு மணிக் கோதை நாற்றி - ஒளிபொருந்திய மணிமாலைகளைத் தூக்கி,—அந்தரத்து அமரர்க்கேனும் அடியிடற்கு அரியவாகி இந்திரற்கு இருக்கை ஆக இயன்ற - வானிலுள்ள தேவர்களுக்காயினும் மிதித்தற்குக் கூடாதனவாகி இந்திரனுக்கு இருப்பிடமாகச் செய்யப்பட்டன. எ-று.

பூசி, தெளித்து, வித்தி, நாற்றி, இயன்ற எனவும், ஆகி இயன்ற எனவும் தனித்தனி முடிக்க. (௫௭)

நாவியு மகிலு நாறு நறுங்குழற் றேவர் கோமான்
றேவியும் திருவும் வேட்கும் பளிக்கர மியமுஞ் செங்கண்
காவியுங் கயலு மன்னார் காற்றடஞ் சுவடுங் கஞ்ச
வாவியு மலரு மாகத் துஞ்சுவ வனங்க ளெல்லாம்.

இ-ன். வனங்கள் எல்லாம் - (அந்நகரின்) இடங்கள் எல்லாம்,—நாவியும் அகிலும் நாறும் நறும் குழல் தேவர்கோமான் தேவியும் திருவும் வேட்கும் பளிக்கு அரமியமும் - நாவிப்புழுகும் அகிற்குழம்பும் நாறுகின்ற நல்ல கூந்தலையுடைய இந்திரன்மனைவியாகிய இந்திராணியும் இலக்குமியும் விரும்புகின்ற பளிங்காலாகிய நிலாமுற்றமும்,—செங்கண் காவியும் கயலும் அன்னார் கால் தடம் சுவடும் - (அம்முற்றங்களிலே) சிவந்த கண்கள் காவியையும் கயலையும் ஒத்தவர்களாகிய மகளிர்களது காலினது பெரிய சுவடுகளும்,—கஞ்சவாவியும் மலரும் ஆகத் துஞ்சுவ - தாமரைவாவியும் (அதிலே) தாமரைமலர்களுமாகக் கிடக்கின்றன. எ-று.

பளிக்கரமியமும் அதிற்பொருந்திய சுவடும், வாவியும் அதிற்பொருந்திய தாமரைமலர்களும் வேறுபாடு தெரியாது தம்முளொத்துக் கிடக்கின்றனவாதலின் இங்ஙனங்கூறினார். - நிரனிறை. (௫௮)

வெயிலல வறியா மாட விளங்கொளி யடியி னாடு
மயிலல வனங்க ணாப்பண் வான்வழி வருவா ராறுந்
துயிலல வியக்கர் சேக்கை யுச்சியிற் சூழ்ந்த மேக
வெயிலல வான்யா றோடு மீர்ங்கிடங் கிடங்க ளெல்லாம்.

இ-ள். இடங்கள் எல்லாம் - (அந்நகரின்) இடங்களெல்லாம்,—வெயில் அல அறியா மாட விளங்கு ஒளி அடியில் - இருள் பயின்றறியாத மாடங்களினது விளங்குகின்ற ஒளியையுடைய அடியில் இருப்பன.—ஆடும் மயில் அல அனங்கள் - ஆடுகின்ற மயில்கள்; அல்லாதன அன்னங்கள்,—நாப்பண் வான்வழி வருவார் ஆறும் துயில் அல இயக்கர் சேக்கை - நடுவே (உள்ளன) ஆகாயவழியில் வருகின்றவர்களாகிய தேவர்கள் இளைப்பாறுகின்ற துயிலிடம்; அல்லாதன இயக்கர்களது துயிலிடம்.—உச்சியில் சூழ்ந்த மேக எயில் அல வான்யாறு ஓடும் ஈர் கிடங்கு - உச்சியிலே (பொருந்துவன) சூழ்ந்துள்ள மேகங்களாலாகிய மதில்; அல்லாதன ஆகாயகங்கை ஓடுகின்ற குளிர்ந்த கிடங்கு. எ-று.

வெயிலல்லாதன - இருள். (௪௯)

நீணிலை நிரந்த செவ்வி நிறைமரைப் பொகுட்டு வைகும்
பேணிய லரச வன்னப் பொலிவினிற் பிறங்கு மென்ப
சேணொளி ருடுக்கள் சூழச் செம்மணித் திரளிற் செய்த
மாணெழின் மாடத் துச்சி வதிந்தவெண் மதிய மாதோ.

இ-ள். சேண் ஒளிர் உடுக்கள் சூழ - ஆகாயத்தில் விளங்குகின்ற நட்சத்திரங்கள் சூழ,—செம்மணித் திரளின் செய்த மாண் எழில் மாடத்து உச்சி வதிந்த வெண்மதியம் - மாணிக்கமணித்தொகுதியாற்செய்த மாட்சிமைபொருந்திய அழகினையுடைய மாடங்களின் உச்சியிற்பொருந்திய வெள்ளிய சந்திரன்,—நீள் நிலை நிரந்த செவ்வி நிறை மரைப் பொகுட்டு வைகும் - உயர்ந்த அரசிருக்கையாகப் பரந்துள்ள அழகுநிறைந்த தாமரைப்பொகுட்டிலிருக்கும்,—பேணு இயல் அரச அன்னப் பொலிவினின் பிறங்கும் - மதிக்கப்படும் இயல்பையுடைய (அன்னங்களாற் சூழப்பட்ட) அரச அன்னத்தின் பொலிவைப்போல விளங்கும். எ-று.

சூழ வதிந்த வெண்மதியம் பிறங்கும் என முடிக்க. உடு சூழ்ந்த அன்னங்கள்போல் இருந்தன என்க. உடுக்கள் சூழ என்றதனாலும், அரசவன்னமென்றதனாலும் அன்னங்களாற் சூழப்பட்டமை பெற்றாம். இனிப் பேணு இயல் அரச அன்னமென்பதற்கு அன்னங்களாற் பேணப்படுமியல்புடைய அரச அன்னமெனப் பொருள்கொண்டு அதனானே அன்னங்களின் சூழ்வைப்பெறுதலுமாம். (௫௦)

உரங்கொடு தோன்றும் பானு வும்பரா யிரத்து வெய்ய
கரங்கொடு தடிக்கு மேனுங் காத்திட லாவ துண்டோ

திரங்கொடு மாடத் திட்ட வகிற்புகை விசும்பிற் றேடிப்
பரங்கொடு போகிச் சேப்ப மண்டலம் பரக்கு மன்றே.

இ-ள். உரம் கொடு தோன்றும் பானு - வலிமையைக்கொண்டு தோன்றுகின்ற சூரியன்,—உம்பர் ஆயிரத்து வெய்ய கரம் கொடு தடுக்குமேனும் காத்திடல் ஆவதுண்டோ - ஆகாயத்திலே ஆயிரமான கொடிய கைகளைக்கொண்டு தடுப்பானாயினும் (பரக்காதபடி) காக்குந்தன்மைகூடுமோ,—திரம் கொடு மாடத்து இட்ட அகிற்புகை - வலிதாக மாடத்தில் இடப்பட்ட அகிற்புகையானது,—விசும்பில் தேடி பரம் கொடு போகி சேப்ப மண்டலம் பரக்கும் - ஆகாயத்திலே தேடி மிகுதிகொண்டு சென்று சிவக்கும்படி சூரிய மண்டலத்திற் பரக்கும். எ-று.

ஓ - எதிர்மறை. சேப்பப் பரக்கும் என இயையும். இங்ஙனமே, "திருந்துசாறடுவுழிப்பரந்ததீம்புகை - பரந்துவிண்புகுதலிற்பரிதிசேந்ததே" என்றார் பிறரும். (சக)

நீலுறு மணிசெய் மாட நிரந்தசெந் துகிற் பதாகை
யோலுறு பெருக்கி னண்ட மொறுக்குநீ டுததி யூடே [வே
மாலுறக் கொழுந்து கொண்டங் கெழுந்துவிண் வாவிச் செவ்
காலுற நிமிர்ந்த வூழிக் கனலினிற் கவினு மாதோ.

இ-ள். நீலுறு மணி செய் மாடம் நிரந்த செம் துகிற் பதாகை - நீலமணிகளாற் செய்யப்பட்ட மாடங்களின்மீது நிறைந்துள்ள செந்நிறமான துகிற்கொடிகள்,—ஓலுறு பெருக்கின் அண்டம் ஒறுக்கும் நீடு உததியூடு - ஒலிபொருந்திய பெருக்கினாலே அண்டத்தை அழிக்கின்ற நெடிய கடலினிடத்தே,—மாலுறக் கொழுந்துகொண்டு எழுந்து - பெரிதாகக் கொழுந்துவிட்டெழுந்து,—விண் வாவி செவ்வே காலுற நிமிர்ந்த ஊழிக் கனலின் கவினும் - ஆகாயத்திலே தாவி நன்கு அடிபொருந்தக் கிளர்ந்த ஊழித் தீயைப்போல விளங்கும். எ-று.

ஊடு நிமிர்ந்த ஊழிக்கனல் என இயையும். பதாகை கவினும் என் முடிக்க. நீலமணிமாடம் கடல்போலவும், செந்துகிற்பதாகை ஊழிக்கனல் போலவும் இருந்தன என்க. (சஉ)

திருவளங் குலவு பொன்றோய் துகிற்கொடி யும்பர் சேண்போ
யுருவிகந் தொளிர்தன் மேலங் கதனுதி யுறுத்த லாலே
பொருவரும் வயிறு போழ்ந்து புட்கலா வத்தம் பொன்னாங்
கருவழிந் தொழுகல் போலுங் காட்டுவ காட்சித் தம்மா.

இ-ள். திரு வளம் குலவு பொன் தோய் துகிற்கொடி உம்பர் சேண் போய் உரு இகந்து ஒளிர்தல் - அழகினது வளம்விளங்குகின்ற பொன்னிறந் தோயப்பெற்ற துகில்களையுடைய கொடிகள் ஆகாயத்தில் உயரச்

சென்று தன்வடிவு தோன்றாமல் விளங்குதல்,—மேல் அதன் நுதி உறுத்தலால் - மேலே அதனுடைய நுதி உறுத்திவிடுதலால்,—புட்கலாவத்தம் பொருவு அரும் வயிறு போழ்ந்து பொன்னம் கரு அழிந்து - புட்கலாவத்தமென்னுமேகம் ஒப்பில்லாத வயிறு பிளந்து பொற்கரு அழிந்து,—ஒழுகாட்டுவ காட்சித்து - ஒழுகுதலைக் காட்டுவனவாகிய காட்சியை உடை எ - று.

ஒளிர்தல் காட்சித்து என முடிக்க. போலும் - அசைநிலை. (சங)

ஏன்றன மாடந் தோறு மினங்கொள் வெண்கொடிகள் வான
மீன்றகு பதத்தி னீடி மேதக விளங்குந் தோற்றம்
வான்றகு கருணைத் தெய்வ மாநதி வளங்கொள் வாரி
யான்றபன் முகங்கொ டிம்ப ரணைவது போன்ற தன்றே.

இ-ள். ஏன்றன மாடம் தோறும் இனம்கொள் வெண்கொடிகள் - உயர்ந்த மாடங்கடோறும் உள்ள கூட்டமான வெண்கொடிகள்,—வானமீன் தகுபதத்தில் நீடி மேதக விளங்கும் தோற்றம் - நடசத்திரபதவியின்கணுயர்ந்து மேன்மையுற விளங்குகின்ற தோற்றம்,—வான்தகு கருணைத் தெய்வ மாநதி வளம்கொள் வாரி - வானிலுள்ள மேலான அருளையுடைய தெய்வத்தன்மைபொருந்திய பெரிய (கங்கா) நதியின் வளத்தைக்கொண்ட நீர்,—ஆன்ற பல் முகங் கொடு இம்பர் அணைவது போன்றது - அகன்ற பல முகங்களைக்கொண்டு இப்பூமியில் வருவதை ஒத்தது. எ - று.

தோற்றம் போன்றது என முடிக்க. ஈண்டுக் கங்கை நிறமுந் தொழிலும்பற்றிய உவமை. (சச)

கார்க்குல மழுந்து மாடங் கணிப்பில வனந்த மோர்காற்
றேர்க்கதி தடுக்குஞ் சாலை தெளிக்கலை செவ்வி சேரு
நீர்க்கதிர் படுக்குங் கோயி லுலப்பில கோடி நீண்ட
பார்க்கமை தரிக்கு நாகஞ் சுமக்கலாப் பவன மாதோ.

இ-ள். கார்க்குலம் அழுந்தும் மாடம் கணிப்பு இல - முகிற்கூட்டங்கள் படிகின்ற மாடங்களும் அளவில்லாதன,—ஓர் கால் தேர் கதி தடுக்கும் சாலை அனந்தம் - ஒருருளையுடைய தேரின்கதியைத் தடுக்கின்ற சாலைகளும் அளவில்லாதன,—தெளி கலைச் செவ்வி சேரும் நீர்க்கதிர் படுக்கும் கோயில் உலப்பு இல - தெளிந்த கலைகளையுடைய அழகுபொருந்திய சந்திரன் துயிலுகின்ற கோயில்களும் அளவில்லாதன,—நீண்ட பார் கமை தரிக்கும் நாகம் சுமக்கலாப் பவனம் கோடி - நெடிய பூமியின் பாரத்தைத் தாங்கும் (சேடனாகிய) பாம்பு சுமக்கக்கூடாத பவனங்களும் கோடியாகும். எ - று.

சந்திரனுக்குத் தண்கதிர் எனவு மொருபெயராதலின், அதனை நீர்க்கதிர் என்றார். பவனம் - பாகசாலை. (சரு)

கணிக்குல மலர்ந்த வன்ன கதிர்க்குல மனந்தஞ் சேய
மணிக்குல மனந்த நீல வனக்குல மனந்த மோவப்
பணிக்குல மனந்தந் தாரப் பாற்குல மனந்த மார
வணிக்குல மனந்த மோரைந் தணைக்குல மனந்தமன்றே.

இ-ள். கணிக்குலம் மலர்ந்த அன்ன கதிர்க்குலம் அனந்தம் - வேங்கைமரக்கூட்டங்கள் மலர்ந்தாற்போன்ற ஒளியையுடைய (பொற்) கோயில்களும் அளவில்லாதன,—சேயமணிக்குலம் அனந்தம் - மாணிக்கமணிகளாலாய கோயில்களும் அளவில்லாதன,—நீலவனக் குலம் அனந்தம் - நீலநிறத்தையுடைய கோயில்களும் அளவில்லாதன,—ஓவப் பணிக் குலம் அனந்தம் - சித்திரத்தொழில்களையுடைய கோயில்களும் அளவில்லாதன,—தாரப் பால் குலம் அனந்தம் - வெள்ளியாலாகிய வெண்ணிறக்கோயில்களும் அளவில்லாதன,—ஆர அணிக் குலம் அனந்தம் - முத்துக்களாலாய அழகிய கோயில்களும் அளவில்லாதன,—ஓர் ஐந்து அணைக்குலம் அனந்தம் - பஞ்சசயனங்களையுடைய கோயில்களும் அளவில்லாதன. எ-று. (௬௬)

ஆர்ப்பன திசைக ளெல்லா நாடக வரங்க மல்லை
யீர்ப்பன மகரி காநற் றோரண மிகலி வானைத்
தூர்ப்பன கடாத்த வேழச் சேவகஞ் சுற்று முற்றும்
பார்ப்பன திசைக ளெல்லாம் பாய்பரிப் பந்தி மாதோ.

இ-ள். திசைகளெல்லாம் ஆர்ப்பன நாடக அரங்கம் - திக்குகளெல்லாம் ஆரவாரிப்பன நாடகசாலைகள்,—அல்லை ஈர்ப்பன நல் மகரிகாதோரணம் - இருளைக்கெடுப்பன நல்ல மகரதோரணங்கள்,—இகலி வானைத் தூர்ப்பன கடாத்த வேழச் சேவகம் - மாறுபட்டு ஆகாயத்தை நிறைப்பன மதத்தையுடைய யானைகளது துயிலிடங்கள்,—சுற்று முற்றும் பார்ப்பன திசைகளெல்லாம் பாய் பரிப் பந்தி - சுற்றுப்பக்கமுழுதும் பார்க்கப்படுகின்றன திக்குகளிலெல்லாம் பாய்கின்ற குதிரைகளையுடைய பந்திகள். எ-று.

சேவகம் - யானைத்துயிலிடம். அது; "சேவகஞ்செல்வனகரிகள்" என்பதனுமறியப்படும். (௬௭)

வேறு.

மாறின் மாமலர்ப் பீடமும் வாசமே
யூறு நீரபி டேகமு மொண்டளச்
சேறு மேகொடு செல்வியர் வெம்முலை
வீறு தாழ விளங்குவ வீதியே.

இ-ள். மாறு இல் மா மலர்ப் பீடமும் - ஒப்பில்லாத பெரிய மலர்ப் பீடத்தையும்,—வாசமே ஊறு நீர் அபிடேகமும் - வாசனைப்பொருள்களோடு சேர்ந்து ஊறிய பனிநீரபிடேகத்தையும்,—ஒண் தளச் சேறும் கொடு - ஒள்

ளிய சந்தனச்சேற்றையுங்கொண்டு,—செல்வியர் வெம் முலை வீறு தாழ - மகளிர்களது விரும்பப்படும் முலைகள் பெருமைகுன்றும்படி,—வீதி விளங்குவ - வீதிகள் விளங்குவன. எ-று.

மலர்ப்பீடம் - மலராசனம். அது கால்மிதித்தற்காக வைக்கப்பட்டுள்ளது. மலர்முதலிய மூன்றையும் முலைகளுமுடைமையின் வீறுதாழ என்றார்.

மன்றன் மாதர் தனமு மராட்டமு
மொன்றி னொன்றிகல் போல வுகுத்தன
துன்று குங்குமத் தொய்யிலு மாலையு
மன்றி யெங்கணு மந்நெறி யின்றரோ.

இ-ள். மன்றல் மாதர் தனமும் மராட்டமும் - மணமகளிரது தனங்களும் கூந்தலும்,—ஒன்றின் ஒன்று இகல் போல உகுத்தன - ஒன்றோடொன்று பகைத்தல்போலச் சொரிந்தனவாகிய,—துன்று குங்குமத் தொய்யிலும் மாலையும் அன்றி - நெருங்கிய குங்குமச்சேறும் மாலைகளுமேயன்றி,—அ நெறி எங்கணும் இன்று - அவ்வழிகள் எவ்விடத்தும் (பிறி தொன்று) இல்லை. எ-று.

நிரனிறை. இகல் - முதனிலைத்தொழிற்பெயர். (சக)

கான ருழ்முடித் தேர்செல் கடத்துடற்
கூன ருமதிக் கோட்டச லம்பொழி
வான ருமத முண்டு மயக்கறுத்
தேன ருதன சென்னெறி யெங்குமே.

இ-ள். கானல் முடி தாழ் தேர் செல் கடத்து - கானலாகிய முடி பொருந்திய தேர் செல்லுகின்ற காட்டிற் பிறந்த,—உடல் கூன் அரு மதிக் கோட்டு அசலம் பொழி - உடல் வளைவுநீங்காத பிறைபோலும் கோட்டினையுடைய யானைகள் சொரிகின்ற,—வான் அரு மதம் உண்டு மயக்கு அரு தேன் - மழைபோல் நீங்காத மதத்தை உண்டு மயக்கம்நீங்காத வண்டுகள்,—செல் நெறி எங்கும் அருதன் - செல்லுகின்ற வழி எங்கும் நீங்காதுள்ளன. எ-று.

கூன் - வளைவு. வான் - ஆகுபெயர். (ருO)

பன்னி வார்குழற் பைந்தொடி யார்முலைத்
துன்னி வீழ்சுணந் தூர்த்தன வில்லையே
வுன்னி வாய்ப்பொன் கறித்திட வூறிவீழ்
கன்னி யாறு கடக்கரி தாமரோ.

இ-ள். பன்னி வார் குழல் பைம் தொடியார் முலைத் துன்னி வீழ் சுணம் - குளிர்ச்சிபொருந்திய நீண்ட கூந்தலையும் பசிய வளையலையுமுடை

யவர்களாகிய மகளிர்களது முலையிற்பொருந்தி வீழாநின்ற சுண்ணங்கள்.—தூர்த்தன இல்லையேல் - தூர்க்காதொழிந்தனவாயின்,—உன்னி வாய்ப் பொன் கறித்திட ஊறி வீழ் கன்னியாறு - குதிரைகள் கடிவாளத்தைக் கடிப்ப ஊறிச் சொரியாநின்ற அழிவில்லாததாகிய விலாழியாறு,—கடக்க அரிதாம் - கடத்தற்குக் கூடாததாகும். எ-று.

பன்னி - விகாரம். உன்னி - குதிரை. தூர்த்தன என்பதை முற்றாக்கிப் பொருள்கூறினுமமையும். (இக)

> கள்ளி யிட்ட வகிற்குழற் கன்னியர்
> தள்ளி யிட்ட கலன்பல தங்குவ
> தெள்ளி யிட்ட வளகைத் திருவெலா
> மள்ளி யிட்டன வன்ன தகைத்தரோ.

இ-ள். கள்ளி இட்ட அகில் குழல் கன்னியர் தள்ளியிட்ட கலன் பல தங்குவ - கள்ளிகள்சொரிந்த அகிலாலுண்டாக்கிய புகையூட்டப்பெற்ற கேசத்தைக்கொண்ட மகளிர் அணிந்து நீக்கிய ஆபரணங்கள் பல தங்குதல்,—தெள்ளி இட்ட அளகைத் திரு எலாம் - தெளிந்து (விசேடமுடையதாக) வைக்கப்பட்ட அளகாபுரியிலுள்ளசெல்வங்களையெல்லாம்,—அள்ளி இட்டன அன்ன தகைத்து - அள்ளிவைத்தாற்போன்ற தகைமையையுடைத்து. எ-று.

"கள்ளிவயிற்றினகில்பிறக்கும்" என்பதுபற்றிக் கள்ளியிட்டவகில் என்றார். "பேய்பிளந்தொக்கநின்றுலர்பெருங்கள்ளியின்—றாய்பிளந்துக்க காரகில்களும்" என்றார் கம்பரும். மிகுதியற்றி இங்ஙனங் கூறினார். (இஉ)

> மாறின் மாமுடி மன்னவர் வையமீ
> தேறு பேரணி மின்ன வியங்கலாற்
> கூறு வீதிக டோறுங் கதிர்குழீஇச்
> சேற லென்ன விளங்குந் தெருவெலாம்.

இ-ள். மாறு இல் மாமுடி மன்னவர் வையம் மீது ஏறு பேர் அணி மின்ன இயங்கலால் - ஒப்பில்லாத பெரியமுடியையுடைய அரசர்கள் தேரின் மீதாக உயர்ந்த பெரிய ஆபரணங்கள் பிரகாசிக்கச் செல்லுதலால்,—தெரு எலாம் - வீதிகளெல்லாம்,—கூறு வீதிகள் தோறும் கதிர் குழீஇ சேறல் என்ன விளங்கும் - சொல்லப்பட்ட வீதிகடோறும் சூரியர்கள் கூடிச் செல்லுதல்போல விளங்கும். எ-று.

வீதி என்றது மேடமுதலிய பன்னிருவீதிகளை. அதுவே ஆசிரியர்கருத்தாதல் "மாந்தளிர்மேனிநல்லாள்......... திங்கள்—காந்தொருவீதிதன்னைக் கடந்தொருவீதிதன்னிற்—போந்தென" என்பதனானறியப்படும். அவ்வீதிகடோறும் எனச் சுட்டிப் பொருள்கோடல் இத்துணைச் சிறப்பின்று. ஏறுபேரணி என்பதை ஏறுபு ஏர் அணி எனக் கண்ணழித்துப் பொருள் கூறுவாருமுளர். (இங)

தொடைகு றிக்கொடு தூதுசெல் பாணர்கைக்
கிடைகி டப்பினு மெங்கணு மேகுமா
னடைய ருக்கி நடக்கு மின்னார்நிலைப்
படவு ருக்கிய தந்திரிப் பாணியே.

இ-ள். தொடை குறிக்கொடு தூது செல் பாணர் கைக்கு இடை கிடப்பினும் - மாலையை அடையாளமாகக்கொண்டு தூதாகச் செல்லுகின்ற பாணரது கையினிடத்தே கிடந்தாலும்,—நடை அருக்கி நடக்கும் மின்னார் நிலைப்பட உருக்கிய தந்திரிப் பாணி - நடையை ஒடுக்கி நடக்கின்ற பெண்கள் தங்கிநிற்கும்படி (அவர் மனத்தை) உருக்கிய யாழினது பாடல்,—எங்கணும் ஏகும் - எங்கும் செல்லும். எ-று.

யாழ் கையின்கட்கிடந்தாலும் பாணி எங்கும் செல்லும் என்றபடி. நிலைப்பட என்பதற்குக் காமத்தில் நிலைப்பட என்பாருமுளர். (நிச)

புக்கு டன்வல னேர்ந்திளை யோர்புகழ்ந்
தக்கு டங்கை யறைந்திடு மார்ப்புடன்
மிக்கு டம்பை வெறுத்தென வெம்பிநீள்
குக்குடம் பொரக் கூவொலி யோங்குமே.

இ-ள். மிக்கு உடம்பை வெறுத்தென வெம்பி நீள் குக்குடம் பொர - மிகவும் உடம்பை வெறுத்தாற்போலக் கோபித்து நெடிய கோழிகள் போர் செய்ய,—இளையோர் புக்கு உடன் வலன் நேர்ந்து புகழ்ந்து - காளையர்கள் வந்துகூடி உடனே வெற்றியைப்பேசி (த் தத்தங் கோழிகளை) ப் புகழ்ந்து,—அ குடங்கை அறைந்திடும ஆர்ப்புடன் - அந்த உள்ளங்கைகளை ஒன்றோடொன்று அடிக்கின்ற ஆரவாரத்தோடு,—கூவு ஒலி ஓங்கும் - (அவைகள்) கூவுகின்ற ஓசையும் மிகும். எ-று.

வெறுத்தெனப் பொர என இயையும். இது கோழிவென்றி. (தொல்-பொரு-எ௫-கூ.) (நி௫)

வெங்கை வேழத் தெதிரெதிர் வீரர்பொற்
கொங்கை வேழ மெதிரக் குலைவரால்
வங்க வேழம் பரப்புவி மேன்மதன்
செங்கை வேழச் செயலல தில்லையே.

இ-ள். வெம் கை வேழத்து எதிர் எதிர் வீரர் - கொடிய துதிக்கையையுடைய யானைக்கு எதிரே எதிர்த்துப் போராடும் வீரர்கள்,—பொன் கொங்கை வேழம் எதிரக் குலைவர் - பெண்களது அழகிய முலைகளாகிய யானைகள் எதிர்வர நிலையழிந்து தோல்வியடைவார்கள்,—வங்க ஏழ் அம் பரப் புவிமேல் - தோணிகள்செல்லுகின்ற ஏழுகடல்களாற் சூழப்பட்ட பூமி

யின்மேல்,—மதன் செங்கை வேழச் செயல் அலது இல்லை - மன்மதனது சிவந்த கையிலுள்ள கருப்புவில்லின் செயலேயன்றி (மேற்பட்ட) வேறு செயல் இல்லை. எ-று.

அம்பரம் - கடல். இது அதிகோத்தி என்னுமணி. (௫௬)

முட்டி வான்மறைத் துக்கதிர் மூடிமே
லெட்டி நாக ரிமைத்திட வேறுமான்
மட்டி லாகுதி யாவி வளர்ந்தெழ
வட்டி லாவியொ டாரகி லாவியே.

இ-ள். மட்டு இல் ஆகுதி ஆவி வளர்ந்து எழ - அளவற்ற ஓமாக்கினியின் புகையானது வளர்ந்து மேலெழ,— அட்டில் ஆவி ஒடு ஆர் அகில் ஆவி -(அதனோடு) அட்டிற்புகையும் நிறைந்த அகிற்புகையும்(கலந்து),—வான் முட்டி மறைத்துக் கதிர் மூடி - ஆகாயத்தை அளாவி மறைத்துச் சூரியனையும் மூடி,—மேல் எட்டி நாகர் இமைத்திட ஏறும் - மேலே சென்று தேவர்கள் இமைக்கும்படி உயரும். எ-று.

ஆகுதி - ஆகுபெயர். அட்டில் - மடைப்பள்ளி. (௫௭)

நெரிநி ரம்பு நெருக்கினின் மைந்தர்தோட்
கிரிநி ரம்பிய மல்லிகை கீழ்விழ
வரிநி ரம்புகண் மங்கையர் கொங்கையாற்
சரிநி ரம்புவ சண்பக மாலையே.

இ-ள். நெரி நிரம்பு நெருக்கினின் - நெரித்தல் மிக்க (சன) நெருக்கத்தினாலே,—மைந்தர் தோள் கிரி நிரம்பிய மல்லிகை கீழ் விழ - ஆடவர்களது புயமலைகளில் நிறைந்துள்ள மல்லிகைமாலைகள் கீழே (நழுவி) விழ,—வரி நிரம்பு கண் மங்கையர் கொங்கையால் சண்பகமாலை சரி நிரம்புவ - செவ்வரிநிறைந்த கண்களையுடைய மகளிரது முலைகளினின்றுஞ் சண்பகமாலைகளுஞ் சரிந்து வீழ்வன. எ-று.

நெருக்கினின் விழச் சரிநிரம்புவ என்க. நெருக்கினாலே புயத்திலுள்ள மல்லிகைமாலைகளும் விழ முலையிலுள்ள சண்பகமாலைகளும் விழும் என்பதாம். (௫௮)

தைக்கு நீண்மருப் புக்கரி தார்மலை
யொக்க நிற்பன வோர்புடை யோர்புடை
யிக்கு வேட னிகருஞ் சேனைய
மிக்கு வார்புனை வெம்முலை வேழமே.

இ-ள். தைக்கும் நீள் மருப்புக் கரி தார் மலை ஒக்க நிற்பன ஓர்புடை - தைக்கின்ற நீண்ட கோட்டினையுடைய யானைகள் நெடிய மலைகள்போல

நிற்பன ஒருபக்கத்தில்,—ஓர்புடை இக்கு வேள் தன் இகல் தரும் சேனைய மிக்கு வார்புனை வெம்முலை வேழம் (தார்மலை ஒக்க நிற்பன) - ஒருபக்கத்திற் கருப்பு வில்லையேந்திய மன்மதனது போரைச்செய்கின்ற சேனைகளிடத்து ள்ள மீறுதலாலே கச்சைப்புனைந்த விரும்பப்படும் முலைகளாகிய யானைகள் நெடிய மலைகள்போல நிற்பன. எ-று.

தார்மலை ஒக்கநிற்பன என்பது பின்னுங் கூட்டப்பட்டது. மிக்குப் புனைந்த என்பதற்கு நன்குபுனைந்த எனினுமாம். கோட்டுவேழம் நிற்கும் ஒருபால்; ஒருபால் முலைவேழம்நிற்கும் என்பதாம். (ருக)

எண்ணி லாமுடி மன்ன ரேழிற்குடை
யொண்ணி லாவொரு பாலொரு பாலெலாந்
தண்ணி லாவிய சாளர வாய்நகை
வெண்ணி லாமதி நின்றுவி ளங்குமே.

இ-ள். எண் இலா முடி மன்னர் எழில் குடை ஒண் நிலா (நின்று விளங்கும்) ஒருபால் - அளவிலலாத முடியையுடைய அரசர்களது அழகிய குடையின் ஒள்ளியநிலா நின்றுவிளங்கும் ஒருபக்கத்தில்,— ஒரு பால் எலாம் நகை வெண் நிலா மதி தண் நிலாவிய சாளர வாய் நின்று விளங்கும் - ஒரு பக்கத்திலெல்லாம் நகையாகிய வெள்ளிய நிலாவையுடைய சந்திரன் குளிர்ச்சிவிளங்கிய சாளரத்தினிடத்துநின்று விளங்கும். எ-று.

நின்று விளங்கும் என்பது முன்னுங் கூட்டப்பட்டது. நகைவெண்ணிலாமதி - முகம். குடைநிலாவிளங்கும் ஒருபால்; ஒருபால் மதிநிலாவிளங்கும் என்பதாம். (சுO)

தாங்கு மன்னர் தருந்திறைப் பொன்வெயி
லோங்கு கின்றன வோரய லோரயல்
பாங்கி வர்ந்து பரப்பன பைம்பொனார்
தேங்கொள் குந்தள ராசித் திமிரமே.

இ-ள். தாங்கும் மன்னர் தரும் திறைப் பொன் வெயில் ஓங்குகின்றன ஓர் அயல் - (பூமியைத்) தாங்குகின்ற அரசர்கள் கொடுக்கின்ற திறைப் பொன்னினது வெய்யில்மிகுகின்றன ஒருபக்கத்தில்,—ஓர் அயல் பைம்பொனார் தேம் கொள் குந்தள ராசித் திமிரம் பாங்கு இவர்ந்து பரப்பன - ஒரு பக்கத்திலே பசிய பொன்னையொத்தவர்களாகிய மகளிரது வாசனையைக் கொண்ட குழற்கூட்டமாகிய இருள் பூங்காரிற் சென்று பரக்கின்றன. எ-று.

பொன்வெயில்மிகும் ஒருபால்; ஒருபாற் குழலிருள்மிகும் என்பதாம்.

மல்லன் மாருத வாதொடு வாம்பரி
யொல்லை போவன வோர்மருங் கோர்மருங்

கல்ல னுண்ணிடை யற்றிடு மென்றழீஇ
மெல்ல வேகுவ மெல்லிய ரீட்டமே.

இ-ள். மல்லல் மாருத வாதொடு வாம்பரி ஒல்லை போவன ஓர் மருங்கு - பொலிவுபொருந்திய காற்றினோடுகொண்ட தருக்கத்தோடு பாய்கின்ற குதிரைகள் விரைவாகப் போகின்றன ஒருபக்கத்தில்,— ஓர் மருங்கு அல்லல் நுண் இடை அற்றிடும் என்று அழீஇ மெல்ல ஏகுவ மெல்லியர் ஈட்டம் - ஒருபக்கத்தில் வருந்துதலையுடைய நுண்ணிய இடையானது முரிந்துபோமென்று மனமழிந்து மெல்லச்செல்லுவன பெண்களுடைய கூட்டம். எ-று.

தருக்கம் நீயோ நானோ முந்திச் செல்வது என்னும் தருக்கம். பரி ஒல்லைபோவன ஒருபால்; ஒருபால் மெல்லியரீட்டம் மெல்லவேகுவ என்பதாம். (௬௨)

களித ழைத்திடு வீரர்தங் கைப்படை
யொளித ழைப்பதொர் பாகமொர் பாகநீ
டளித ழைக்கு மரம்பைய ரன்னவர்
நளித ழைத்திடு நஞ்சுமி ணாட்டமே.

இ-ள். களி தழைத்திடு வீரர்தம் கைப்படை ஒளி தழைப்பது ஓர் பாகம் - களிப்புமிகப்பெற்ற வீரர்களது கையிலுள்ள படைகள் ஒளி தழைக்கின்றன ஒருபக்கத்தில்,—ஓர் பாகம் நீடு அளி தழைக்கும் அரம்பையர் அன்னவர் நளி தழைத்திடும் நஞ்சு உமிழ் நாட்டம் (ஒளிதழைப்பது) - ஒருபக்கத்தில் மிகுந்த அன்பு தழைக்கப்பெறுகின்ற அரம்பையரையொத்தவர்களாகிய மகளிரது செறிவுபொருந்திய நஞ்சினைக் காலுகின்ற கண்கள் ஒளி தழைக்கின்றன. எ-று.

தழைத்தல் - மேற்படுதல். ஒளிதழைப்பது என்பது பின்னுங் கூட்டப்பட்டது. படை ஒளிதழைப்பது ஒருபால்; ஒருபால் நாட்டம் ஒளிதழைப்பது என்பதாம். (௬௩)

தெள்க லாமுனி சீற்றக் கனறரு
முள்கு சாபத் துரங்கெடு மிந்திரன்
வெள்க மேய விழுப்பொருள் யாவையுங்
கொள்ப யோததி யொத்தது கூலமே.

இ-ள். கூலம் - கடைவீதி,—தெள் கலா முனி சீற்றக் கனல் தரும் உள்கு சாபத்து உரம் கெடும் இந்திரன் வெள்க - தெளிந்த கலைஞானத்தையுடைய துருவாசமுனிவரது கோபாக்கினி தரப்பெற்ற வருந்துகின்ற சாபத்தினால் வலிமைகெட்ட இந்திரன் வெட்கமுறும்படி,—மேய விழுப்

பொருள் யாவையும் கொள் பயோததி ஒத்தது - (அவனுலகிற்) பொருந்திய சிறந்த பொருள்களனைத்தையும் (தன்பால்) அடைந்துகொண்ட பாற்கடலை ஒத்தது. எ-று.

மேய என்பதற்கு (தன்னிடத்தில்) அடைந்த எனினுமாம். இதற் கியையக் கொள் என்பதற்கு ஏற்றுக்கொண்ட எனப் பொருள் கொள்க. விழுப்பொருள் கற்பகதரு காமதேனு சிந்தாமணி முதலாயின. (சுச)

பாரவே குங்கு மப்பொற்றை பற்றிமா
ட்டார வேதண்ட மேறிய வச்சிறார்
தீர வேயெறி சுட்டித் திருமணி
வார வேந்துவ பாளித வள்ளமே.

இ-ள். பார குங்குமப் பொற்றை பற்றி - பூமியிலுள்ள குங்குமத்தாலா கிய சிறுமலையைப் பிடித்து,—மாடு ஆர வேதண்டம் ஏறிய அ சிறார் - பக்கத்திலுள்ள முத்துமலையின்மேலேறிய அவ்வணிகச் சிறுவர்கள்,—தீர எறி சுட்டித் திருமணி வர - அறுந்துபோக எறிந்த சுட்டியிலுள்ள மணி கள் வர,— பாளித வள்ளம் ஏந்துவ - (அவற்றைப்) பச்சைக்கருப்பூரவள்ளங் கள் ஏந்துவன. எ-று.

அ என்னுஞ்சுட்டு வணிகரைக் குறித்தது. சிறார் எறிமணி என இயையும். வார நீட்டல்விகாரம். (சுரு)

கற்கு மாமறை கன்னிதன் கேள்வனு
வொற்க மாகமா டேயி ருந்தென
வற்கு மாறுசெ யாரக் குவையரும்
பொற்கு வாலொரு பாலிற் பொலியுமே.

இ-ள். கற்கும் மா மறைக் கன்னி - கற்கப்படுகின்ற பெரிய வேதத்தி ற்கு முதல்வியாகிய நாமகள்,—தன் கேள்வன் நா ஒற்கமாக மாடு இருந்தென - தனது நாயகராகிய பிரமதேவரது நா வெற்றிடமாகும்படி பிரி ந்து (அவருடைய பக்கத்தே) இருந்தாற்போல்,— அற்கு மாறுசெய் ஆரக் குவை - இருளுக்கு அழிவைச்செய்கின்ற முத்துக்குவியல்,—அரும் பொன் குவால் ஒரு பாலிற் பொலியும் - அரிய பொற்குவியலின் ஒருபக்கத்தில் விள ங்கும். எ-று.

ஆரக்குவை நாமகளையும், பொற்குவை பிரமாவையும் ஒத்திருந்தது என்க. (சசு)

தேங்கு கானற் கிளிச்சிறை சேர்த்திரே
ராங்கு மாறு மவரணி யங்கையின்
வாங்கு நீடுலே தேய்ந்திட மான்மத
மோங்கி மீறியொ ரோசனை வீசுமே.

இ-ள். தேங்கு கானல் கிளிச் சிறை சேர்த்தி - நிறைந்த ஒளியையுடைய கிளிச்சிறையென்னும் பொன்னைச் சேர்த்தி,—நேர் ஆங்கு மாறும் அவர் - அதற்குச் சமமாக அங்கே விற்கின்ற அச்செட்டிகள்,—அணி அங் கையின் வாங்கு நீள் துலை தேய்ந்திட - அழகிய கையினால் எடுத்த நெடிய தராசிலே தேய்தலால்,—மான்மதம் ஓங்கி மீறி ஓர் ஓசனை வீசும் - மிருக மதம் மிகவும் மேற்பட்டு ஒருயோசனை தூரத்திற்குத் தன் மணத்தை வீசும். எ-று.

தேய்ந்திட ஓங்கி மீறி வீசும் என்க. சமமோ என்று பார்க்கும்படி அடிக்கடி தாழ்த்தலாற் றட்டிலே தேய்தலின் மான்மதம் ஒருயோசனை தூரத்துக்குத் தன்மணத்தை வீசும் என்பதாம். (கஎ)

> நிறைபு கழ்ப்பெரு நாய்கர்க்கு நீணிலத்
> தறையி லற்பமு மின்றென லாயினு
> முறையு மிற்றமொ ழுக்கம் விடாதபோ
> லிறைப டைத்திறக் குந்தொடை யீழமே.

இ-ள். நிறை புகழ்ப் பெரு நாய்கர்க்கு - நிறைந்த புகழையுடைய பெரிய வணிகருக்கு,—நீள் நிலத்து அறையில் அற்பமும் இன்றெனலாயினும்,—நெடிய நிலத்திலே அறைகளில் அற்பமேனும் வெற்றிடமில்லையாயினும்,—உறையும் இல் - அவர்களிருக்கின்ற வீடுகள்,—தம் ஒழுக்கம் விடாத போல் - தமது (வைத்திருத்தலாகிய) அநுசரிப்பை விடாதனபோல,— இறை படைத்து - இறைகளிலுள்ள சட்டங்களிலே பெற்றுக்கொள்ளுதலினால்,—ஈழத் தொடை இறுக்கும் - பொன்னரிமாலைகள் தங்கும். எ-று.

இல் என்பது பால்பகாவஃறிணைப்பெயராதலின் தம் எனப் பன்மையாற் கூறினர். இறை-இறப்பு. அது ஈண்டு ஆகுபெயராய்ச் சட்டத்தை உணர்த்தி நின்றது. வணிகர்கள் பொன்னரிமாலை முதலியவற்றைச் சட்டத்திலே தூங்க இட்டு விற்றல் வழக்காதலின் இங்ஙனங்கூறினர். இதனைக் "கரியகம்பலக்கிடுகின்மேற்கதிர்விடுபவளத் - தெரியல்பொன்னரிமாலிகைதெண்ணிலாச்சொரியும்-பரியநித்திலமணிவடமரகதப்பசுந்தார் - விரியவிட்டனவிந்திரவின்னிரையனைய" என்னுந் திருவிளையாடற்புராணச் செய்யுளானறிக. ()

> வீடில் வானுல கத்தினை வென்றுபின்
> பாடின் மாநகர் யாதெனப் பல்சனங்
> கூடி யார்ப்பன கோதிலக் கோநகர்
> நேடி யார்ப்பது போன்று நிரந்தவே.

இ-ள். பல் சனம் கூடி ஆர்ப்பன - (அக்கடைவீதியிற்) பல சனங்கள் கூடி ஆரவாரித்தல்,—கோதில் அ கோநகர் - குற்றமில்லாத அந்த அரச நகரமானது,—வீடில் வானுலகத்தினை வென்று - அழிவில்லாத விண்ணுலகத்தை வெற்றிகொண்டு,—பின் பாடு இல் மாநகர் யாதென நேடி ஆர்ப்

பது போன்று கிரந்த - பின்பு எனக்குத் தோலாத பெரிய நகரம் யாதென்று தேடி ஆரவாரிப்பது போன்று பரந்தன. எ-று.

ஆர்ப்பன - தொழிற்பெயர். (௬௯)

கான மும்மலை யுங்கட லும்பணைத்
தான மும்பொன் னகரமுந் தாழ்விலா
வான வெண்பெருந் தீபமு மற்றவு
மான வொண்பொரு ளாலவ் வணிக்கடை.

இ-ள். அ அணி கடை - அந்த அழகிய கடைவீதியானது,—ஒண் பொருளால் - ஒள்ளிய பொருள்களால்,—கானமும் - முல்லைநிலமும்,—மலையும் - குறிஞ்சிநிலமும்,—கடலும் - நெய்தனிலமும்,—பணைத்தானமும் - மருதநிலமும், பொன்னகரமும் - சுவர்க்கலோகமும்,—தாழ்விலாவான எண் பெருந் தீபமும் - குறைவில்லாதனவான எண்ணப்படுகின்ற பெரிய தீவுகளும்,—மற்றவும் ஆன - ஏனைய இடங்களுமாயிருந்தன. எ-று.

முல்லைமுதலிய இடங்களின் பொருள்களெல்லாம் அங்கே இருத்தலின் அவ்வவைகளாயிருந்தன என்றார். (எ0)

செம்பொ டேய்நிறச் சுண்ணஞ் செறித்திம
வம்பொ டேகள பாதி யளாயணிக்
கொம்பொ டேயலை யும்மலர்க் குப்பையின்
வம்பொ டேவதி யுஞ்சில மன்றமே.

இ-ள். செம்பொடு எய் நிறச் சுண்ணம் செறித்து - செம்போடு ஒத்த நிறத்தினையுடைய சுண்ணங்கள் செறிக்கப்பெற்று,— இம அம்பொடு களபாதி அளாய் - பனிநீரோடு களபச்சாந்துமுதலியன அளாவப்பெற்று,—அணிக் கொம்பொடு அலையும் மலர்க் குப்பையின் வம்பொடு - அழகிய கொம்பர்களின்கண் கிடந்து அலைகின்ற மலர்க்கூட்டத்தின் மணத்தோடு,—சில மன்றம் வதியும் - சில மாளிகைகள் இருக்கும். எ-று.

சுண்ணம்முதலியன வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பது கருத்து. (எக)

அறைசெய் கன்ன னெரித்துற வட்டசாற்
றுறைசெய் முக்கனி யோடமு தூட்டலா
னிறைசெ யும்பிரி வுள்ளினர் நெஞ்சினைச்
சிறைசெ யுஞ்சில சித்திர கூடமே.

இ-ள். அறை செய் கன்னல் நெரித்து உற அட்ட சாற்று உறை செய் முக்கனியோடு - துண்டுசெய்யப்பட்ட கரும்புகளை நெரித்து (எடுத்து) நன்கு காய்ச்சிய சாற்றினோடு பொருந்தச்செய்த முக்கனிகளோடு,—அமுது ஊட்டலால் - அமுதையும் உண்பித்தலால்,—சில சித்திரகூடம் - சில சித்திரகூட

ங்கள்;—நிறைசெயும் பிரிவு உள்ளினர் நெஞ்சினைச் சிறை செயும் - நிறைவைச்செய்கின்ற பிரிவைக் கருதினோருடைய மனத்தைத் தடுக்கும். எ-று.

அறை - துண்டு. செக்கிவிடுதற்களவாகத் துணிக்கப்பட்டது. (எஉ)

கந்த மாமலர்க் கானமுங் காவியங்
கொந்த ளாவு மிலஞ்சியுங் குன்றிள
மந்த மாருத மன்பின் மரீஇவர
வந்த மாநக ரெங்கணு மானவே.

இ-ள். கந்த மாமலர்க் கானமும் - வாசனைபொருந்திய பெரிய பூஞ்சோலைகளிலும்,—காவி அம் கொந்து அளாவும் இலஞ்சியும் - கருங்குவளைப் பூங்கொத்துகள் சேர்ந்த வாவிகளிலும்,—குன்று இள மந்த மாருதம் அன்பின் மரீஇ வரவு - பொதியமலையிற் பிறந்துவரும் இளமையையும் மந்தமான செல்லுகையையுமுடைய தென்றற்காற்று விருப்பத்தோடு அளாவிவருதல்,—அந்த மாநகர் எங்கணும் ஆன - அந்தப் பெரிய நகரமெவ்விடத்தும் பொருந்தின. எ-று.

அம் - சாரியை. வருதலாற் கந்தம் ஆன என முடிப்பினுமமையும்.

பல்க திப்பவப் பற்றிலர் பற்றுறு
மெல்க திக்கு நகருழி யெய்தினோர்
மல்க திக்க வளம்பல துய்க்கையாற்
செல்க திக்கொரு சிந்தனை யில்லையே.

இ-ள். பல் கதிப் பவப் பற்றிலர் பற்றுறும் - பல கதிகளிலுஞ்சென்று பிறக்கின்ற பிறவிப்பற்றில்லாதவர்களாகிய ஞானிகளாலும் விரும்பப்படுகின்ற,—எல் கதிக்கும் நகருழி எய்தினோர் - ஒளி மிகும் அந்த நகரத்தின்கண் அடைந்தவர்கள்,—மல் கதிக்க வளம் பல துய்க்கையால் - நிறைவு மிக வளங்கள் பலவற்றையும் அநுபவித்தலால்,—செல் கதிக்கு ஒரு சிந்தனை இல்லை - சென்றடைதற்குரிய முத்தியின்பத்தைப் பெறுதலில் (அவர்களுக்கு) ஒரு எண்ணம் இல்லை. எ-று.

பல்கதி - எழுவகைப்பிறப்பு. முத்தியின்பத்தினுமேபார்க்கப் பெரிய இன்பத்தை அனுபவித்தலால் அதிற் கருத்துச்சென்றிலதென்பதாம்.(எச)

தாவுந் திப்பதி செல்வமுந் தொன்மறை
யாவுஞ் சொற்றமி ழுங்கொ டிருக்கையான்
மாவுஞ் சித்திர வாரிச மேலவ
ளாவுந் தக்கிண நாகமு மொக்குமே.

இ-ள். தா உந்து இப்பதி - பரிசுத்தம் மிகுந்த இந்த நகரமானது,—செல்வமும் தொல் மறை யாவும் சொல் தமிழும் கொடு இருக்கையால் -

செல்வத்தையும் பழைய வேதங்களனைத்தையும் சொற்களையுடைய தமிழையும் கொண்டிருக்கையினால்,—மாவும் சித்திர வாரிசமேலவன் நாவும் தக்கிண நாகமும் ஒக்கும் - இலக்குமியையும் அழகிய தாமரைப்பூவின்மேலிருப்பவராகிய பிரமதேவரது நாவினையும் பொதியமலையையும் ஒக்கும். எ-று.

நிரனிறை. பதி ஒக்கும் என முடிக்க. இனித் தூவுந்திப்பதிச்செல்வமும் எனப் பாடங்கொண்டு சுத்தமாகிய உந்தியையுடைய விட்டுணுவினவதாரத்தனாகிய ஸ்ரீராமனது செல்வத்தையும் எனினுமாம். இப்பொருட்கு அந்நகரம் என எழுவாய் வருவித்து முடிக்க. (எ௯)

நகரப்படல முற்றிற்று.

அரசியற்படலம்.

இந்நகருக் கிறைவனிருங் கழற்பதும ராகமுமேர்
மின்னுகுட பத்திரநீள் மணியுமிள வெயிலுமிராத்
துன்னிருளு மிகலேறிப் பொருவனபோற் சுடர்தோற்ற
மன்னவர்பொன் முடிவருடச் சேந்தமது மலர்த்தாளான்.

இ-ள். இந்நகருக்கு இறைவன் - இந்த (அயோத்தியாகிய) நகரத்திற்கு அரசனாவான்,—இரும் கழல் பதுமராகமும் - பெரிய வீரக்கழலிலுள்ள பதுமராகமணியும்,—ஏர் மின்னு குட பத்திர நீல் மணியும் - அழகையுடைய பிரகாசிக்கின்ற முடியிலுள்ள நல்ல நீலமணியும்,— இள வெயிலும் இராத்துன்னு இருளும் இகல் ஏறிப் பொருவன போல் சுடர் தோற்ற - இள வெய்யிலும் இராக்காலத்தில் நெருங்கியுள்ள இருளும் பகையில் மிக்கு ஒன்றோடொன்று பொருதல்போலத் தம்முள் எதிராக ஒளியைத் தோற்றுவிக்க,—மன்னவர் பொன் முடிவருடச் சேந்த மது மலர்த் தாளான் - அரசர்களுடைய பொன்னாலாகிய முடிகள் வருடுதலாற் சிவந்த தேன்பொருந்திய மலர்போன்ற பாதங்களையுடையவன். எ-று.

மகுடம் குடமென முதல் குறைந்துநின்றது. தோற்ற வருட என முடிக்க; காரியப்பொருட்டு. வணங்கும் அரசருடைய முடியிலுள்ள நீலமணி என்க. பதுமராகவொளிக்கு இளவெயிலும், நீலமணியொளிக்கு இருளும் உவமை. இதுமுதல் ளீ-செய்யுள்கள் ஒருதொடர். (௧)

நன்றாய வுலகனைத்தும் வளம்பெருக வருணாறுங்
கன்றாத மாமேக நிலைபோலுங் கவிகிறும்

வன்றாரை கொடுமறையோர் தம்மாடே மாநீர்மை
குன்றாத சீர்பெருக நீர்பெருகுங் குடங்கையினான்.

இ-ள். நன்று ஆய உலகு அனைத்தும் வளம் பெருக - நன்மைபொருந்திய உலகம்முழுவதும் வளம்பெருகும்படி,—அருள் கார் உம் கன்றாத மா மேகநிலை போலும் கலி கீறும் வன் தாரை கொடு - அருளைச்செய்யும் கலிவடையாத பெரிய மேகத்தின் நிலையையொத்த வறுமையைநீக்குகின்ற வலிய தாரையைக்கொண்டு,— மறையோர்தம்மாடே மா நீர்மை குன்றாத சீர் பெருக - அந்தணரிடத்தே பெருமையினியல்புகுறையாத செல்வம்பெருகும்படி,—நீர் பெருகும் குடங்கையினன் - நீர்பெருகுகின்ற உள்ளங்கையையுடையவன். எ-று.

போலும் தாரை கொடு நீர் பெருகுங் குடங்கை என இயையும். தாரை ஒழுக்கு. கீறும் என்னும் வினைக்கியைய வாளையுங் குறிக்குமாறு தாரையெனப் புணர்த்தினர் ஆசிரியர் என்க. நன்றாயவளம்பெருக எனினுமாம்.()

ஓதாடன் மயினிலயின் றிருவென்னு மிவரோகை
வாதாடு மனத்தேனம் பெடையோடு மரீஇமடவார்
காதாடு கட்பேடை கவன்றாடச் செங்தேனந்
தாதாடுங் கருந்தேன்க டனியாடு நறுந்தாரான்.

இ-ள். ஓது ஆடன் மயில் நிலயின் திரு என்னும் இவர் ஓகை வாது ஆடு மனப் பெடைத் தேனொடு - சொல்லப்படுகின்ற வீரலக்குமியும் பூமிதேவியும் இலக்குமியும் என்னும் இவரது மகிழ்ச்சியையுடைய வாதாடுகின்ற மனமாகிய பெடைவண்டுகளோடு,—மடவார் காது ஆடும் கண் பேடை மரீஇ கவன்று ஆட - பெண்களது காதோடுசென்று அசைகின்ற கண்களாகிய பெடைவண்டுகள் பொருந்திக் கவலையுற்று வெறுப்ப,—செம் தேன் அம் தாது ஆடும் கரும் தேன்கள் தனி ஆடும் நறும் தாரான் - சிவந்த தேன்களிலும் அழகிய தாதுகளிலும் படிகின்ற கரிய பெடைவண்டுகள் தனியே விளையாடுகின்ற நறிய மாலையை அணிந்தவன். எ-று.

கட்பேடை மரீஇ கவன்று ஆட என இயைக்க. மனத்தேனம்பெடையுங் கட்பெடையும் தாரைவிரும்பிக் கிடையாமையாற் கவன்று ஆட என்க. வெற்றியும், பூமியை நன்காத்தலும், செல்வமும், அழகும் உடையவன் என்பது கருத்து. (௩)

ஏணுமிக் குயர்நேமி வரையேறி யெறிகடல்வாய்க்
கோணுமெய்க் கலிவீழ நோக்கிமகிழ் குறியோடே
சேணுமுற் பனவேதத் திருப்பொருளைத் தினமுளத்தே
காணுவற் புதஞானக் களியூறிக் கனிகருத்தான்.

இ-ள். மெய்க் கலி கோணு - உண்மையாகிய வறுமையானது கோட்டமுற்று, — ஏண் ஆம் மிக்கு உயர் நேமிவரை ஏறி எறி கடல்வாய் வீழ

நோக்கி மகிழ் குறியோடு - நிமிர்ச்சியைக்கொண்ட மிக்கு உயர்ந்த சக்கரவாள கிரியில் ஏறித் திரையெறிகின்ற கடலின்கண்விழ நோக்கி மகிழுகின்ற குறிப் போடு,—சேணும் உற்பன வேதத் திருப் பொருளைத் தினம் உளத்தே காணு - வாக்குமனதீதமான தோற்றத்தையுடைய வேதத்திற்சொல்லிய அழகிய பிரமப்பொருளை நாடோறும் மனத்தே (சிந்தனையினாற்) கண்டு,— அற்புத ஞானக் களி ஊறிக் கனி கருத்தான் - அற்புதமாகிய ஞானத்தா லடையும் ஆனந்தம் ஊறிக் கனிந்த மனத்தையுடையவன். எ-று.

குறிப்போடு என்பதில் ஒடு உருபு கருத்தையுடையான் என்பதில் உடையான் என்பதோடு முடிந்தது. மிகுந்த செல்வக்களிப்புடையனாயி னும் அதனுளமிழ்ந்தாது கடவுளைத் தியானித்து அதனால் வரும் ஆனந்தத் தையுமடையுந்தன்மையுடையவன் என்பார் இங்ஙனங் கூறினர். (ச)

நீட்டுவிசும் பளாய்வலய நேமிவரைக் குடுமிகொளீஇப்
பூட்டுகதிர்க் குடைநீழறொறும் விளங்கும் புகழ்நிலவா
னீட்டுமிகற் பரநிருப விரசனியுய்த் திடுமாடற்
றோட்டுசமர்த் தமமுருக்கித் தருக்குகுருஉச் சுடர்வேலான்.

இ-ள். நீட்டு விசும்பு அளாய் - நெடிய ஆகாயத்தை அளாவி,—வலய நேமி வரைக் குடுமி கொளீஇப் பூட்டு - வளைவையுடைய சக்கரவாளகிரியின் சிகரத்திற்கொளுவிப் பூட்டிய,—கதிர்க் குடை நீழல் தொறும் விளங்கும் - கிரணங்களையுடைய குடையின் நீழல்தோறும் விளங்குகின்ற,—புகழ் நில வான் - புகழாகிய நிலவையுடையவன்,—ஈட்டும் இகல் பரநிருப இரசனி உய்த்திடும் ஆடல் தோட்டு சமர்த் தமம் உருக்கி - ஈட்டிய பகைமையையுடைய பிற அரசர்களாகிய இராக்காலம் பரப்பிய வலிய கூட்டமான போராகிய இருளைக் கெடுத்து,—தருக்கு குருஉச் சுடர் வேலான் - களிக்கின்ற ஒளி பொருந்திய வேற்படையையுடையவன். எ-று.

ஆடற்றோட்டு இருள் என இயைக்க. (ரு)

தருக்குதனி யிகலாழி யமைச்செனநற் றவநேசம்
பெருக்குநிலை கூர்தரும முடிசூடிப் பெரிதாய
விருக்கருகு நெறிகாட்ட வெழில்வான முகடேறிச்
செருக்குபுகழ் பூண்டரசின் றிசையேகுஞ் செங்கோலான்.

இ-ள். தருக்கு தனி இகல் ஆழி அமைச்சு என - களிப்பினையுடைய ஒப்பற்ற வலிய ஆஞ்ஞாசக்கரம் அமைச்சனாக,—நல் தவ நேசம் பெருக்கு நிலை கூர் தரும முடி சூடி - நல்லதவத்தில் அன்பைப்பெருக்குகின்ற நில மையின்மிகுந்துள்ள தருமமாகிய முடியைச்சூடி,—எழில் வான முகடு ஏறி - அழகிய அண்டமுகடாகிய ஆசனத்தில் ஏறி,—செருக்கு புகழ் பூண்டு - களிப்பைத்தருகின்ற புகழாகிய மாலையைச்சூடி,—இருக்கு அருகு நெறிகா ட்ட அரசின் திசை ஏகும் செங்கோலான் - வேதம் அருகே அரசியற்குரிய

வழியைக்காட்டத் தானுமோரரசன்போல (இருந்து) திசைகடோறுஞ் செல்லுகின்ற செங்கோலையுடையவன். எ-று.

ஆஞ்ஞாசக்கரம் அமைச்சனாகத் தான் ஒரு அரசனைப்போல இருந்து திசையேகும் செங்கோல் என்க. இருந்து சொல்லெச்சம். (௬)

மண்ணீர்மை தகவிளங்கு மனுகுலத்து நனிதோற்றி
யெண்ணீர்மை யுலகனைத்து மிகலாழி செலநின்றான்
வெண்ணீர்மை வீங்கொலிப்பால் விரிகடலின் வந்துதித்த
தெண்ணீர்மை மதியனையான் றிலீபனெனுந் தேர்வேந்தன்.

இ-ள். மண் நீர்மை தக விளங்கும் மனு குலத்து நனி தோற்றி - பூமியின்கண்ணே நீதிதகும்படி விளங்கிய மனுவினது வம்மிசத்திலே நன்கு தோன்றி,—எண் நீர்மை உலகனைத்தும் இகல் ஆழி செல நின்றான் - எண்ணப் படுமியல்பினையுடைய உலகமெல்லாம் வலிய ஆஞ்ஞாசக்கரம் செல்லும்படி நின்றவன்,—வெண் நீர்மை வீங்கு ஒலிப்பால் விரி கடலின் வந்து உதித்த - வெண்ணிறத்தையும் பேரொலியையுமுடைய பரந்த பாற்கடலில்வந்து தோன்றிய,—தெண்ணீர்மை மதி அனையான் - தெளிந்தவியல்பையுடைய சந்திரனையொத்தவன்,—திலீபனெனும் தேர் வேந்தன் - திலீபனென்று உயர்த்துச்சொல்லப்படுந் தேரையுடையவரசன். எ-று.

இந்நகருக்கிறைவன் தாளான்; குடநகையினன்; தாரான்; கருத்தான்; வேலான்; செங்கோலான்; நின்றான்; அனையான்; (அவன் யாவனெனின்) திலீபனென்னுந் தேர்வேந்தன் என்க. எண்ணும்மை தொகுத்தமுடிப்பினுமமையும். (எ)

மறுக்குமே யிவன்கடைக்கண் மலர்சேக்க மன்னர்வயி
னிறுக்குமே யிகலிருள்வல் லிகற்போரி னெதிரேறிச்
செறுக்குமே யிவன்கருணைச் சிந்தைசிறி தேவேறிற்
கறுக்குமேற் சிவக்குமன்னர் மலையேறுங் கழலிணையே.

இ-ள். இவன் மறுக்குமே கடைக்கண் மலர் சேக்க இகல் இருள் மன்னர் வயின் இறுக்கும் - இவன் மறுத்துரையாவோனா? மறுத்துரையாடான். இவன் கடைக்கண்ணாகிய மலர் சிவக்க வலிய மயக்கமாகிய இருளானது அரசரிடத்தில் தங்கும்,— இவன் கருணைச் சிந்தை சிறிது வேறில் கறுக்குமேல் - இவனது கருணையையுடைய மனம் சிறிது வேறுவிடயத்திற் கறுக்குமாயின்,—மன்னர் மலை ஏறும் கழலிணை சிவக்கும் - அரசர்களது (ஒளிக்கும்படி) மலையிலேறுகின்ற கால்களிரண்டுஞ் சிவக்கும்,—வல் இகல் போரில் எதிரேறிச் செறுக்குமே - (இங்ஙனமாதலினாலே) வலிய பகையையுடைய போரில் எதிர்சென்று பகைவரோடு பொருவானா? (பொருதலிலன் என்றபடி.) எ-று.

இகலிருள் என்பதற்குப் பகையாகிய இருள் எனப் பொருள்கொண்டு அதற்கேற்ப இறுக்குமே என்பதற்குத் தங்குமா? தங்காது எனப் பொருள் கொள்வாருமுளர். (அ)

முறைபோது மரசர்திருக் குறைமதிபோன் முழுதுமிறுங்
குறைபோலுங் காண்பனமெய்க் குறிகொடே யிவன்கூறு
நிறைபோகந் தருங்கருணை மாரியினு னீடேனைப்
பிறைபோலுய்ந் திடும்வேத முனிவோர்தம் பெருந்தவமே.

இ-ள். முறைபோதும் அரசர் திருக் குறைமதிபோல் முழுதும் இறும் - முறைநீங்கிய அரசர்களது செல்வம் குறைமதிபோல முழுவதுந் தேய்ந்து ஒழியும்,—குறை காண்பன மெய் குறிகொடு இவன்கூறும் - (அவற்றுட்) குறையாகக் காணப்படுவன இலாஞ்சினையைக்கொண்டு இவன்பகுதியவாகும்,—நிறை போகந் தருங் கருணை மாரியினுல் - நிறைந்த போகத்தைத்தருகின்ற கிருபாமழையினுல்,—முனிவர்தம் பெரும் தவம் - முனிவர்களுடைய பெரிய தவமானது,—நீடு ஏனைப் பிறைபோல் உய்ந்திடும் - அழிவில்லாத ஏனைய பிறையைப்போல வளரும். எ-று.

போலும் அசை. குறைமதி தேய்பிறை; வினைத்தொகை. ஏனைய பிறை - வளர்பிறை. முறைநீங்கிய அரசர்க்குப் போராற் செல்வங் குறையும். குறையாயுள்ளன அவரைக் கொன்று இலாஞ்சினை வைத்தலால் இவன் பகுதியவாம் என்க. முனிவர்க்கு வேண்டிய உண்டி மருந்து உறையுண் முதலியவற்றையெல்லாங் கொடுத்தலினுல் நிறைபோகந்தருங்கருணைமாரியினுல் என்றார். (கூ)

வன்னவெழிற் கொத்தபெரு மாண்புடையா னம்மாண்பி
னுன்னுதகைக் கொத்தகலை யுணர்வுடையா னவ்வுணர்விற்
சொன்னநெறிக் கொத்தபடி தொடங்குதலான் றொடங்குவன
வன்னதொழிற் கொத்தபெற லரும்பலத்தின் பேறுடையான்.

இ-ள். வன்ன எழிற்கு ஒத்த பெரு மாண்பு உடையான் - (அவன்) நிறம்பொருந்திய அழகிற்கேற்ற பெரிய குணங்களையுடையவன்,—அம்மாண்பின் உன்னு தகைக்கு ஒத்த கலை உணர்வு உடையான் - அக்குணங்களது கருதப்படுந் தகைமைக்கேற்ற நூலறிவையுடையவன்,—அவ்வுணர்விற் சொன்ன நெறிக்கு ஒத்தபடி தொடங்குதலான் - அந்நூலறிவிலே சொன்னவழிக்கியைந்தபடி (ஒரு கருமத்தைத்) தொடங்குதலுடையவன்,— தொடங்குவன அன்ன தொழிற்கு ஒத்த பெறல் அரும் பலத்தின் பேறு உடையான் - தொடங்குவனவாகிய அத்தொழிற்கேற்ற பெறுதற்கரிய பயனினது பேற்றையுடையவன். எ-று.

இது " ஆகாரஸத்ருஶப்ரஜ்ஞ " என்னுஞ் சுலோகக் கருத்திற் கியையப் பாடப்பட்டது. வடிவிற்கியைந்த குணமும், குணத்திற்கியைந்த

கல்வியும், கல்விக்கிணையந்த முயற்சியும், முயற்சிக்கிணையந்த பலமுமுடைய வன் என்பது கருத்து. (௰)

புரைசெறியும் பெருஞ்சீலப் பொலிவினக லவுந்திறலா
னுரைசெறிய வணுகவுமோ படாதாகி யுடைமையினாற்
றரைசெறியு மவர்காணற் கெம்மருங்குந் தயங்குமணிக்
கரைசெறியும் பெருவேலைக் கடுமகரக் கடல்போன்றான்.

இ-ள். புரை செறியும் பெரும் சீலப் பொலிவின் அகலவும் - உயர்வு செறிந்த பெரிய நல்லொழுக்கப்பொலிவினாலே பிரியவும், — திறலால் உரை செறிய அணுகவும்படாதாகி உடைமையினால், — இராசபலத்தினாற் சொல்லின் கலப்புண்டாக நெருங்கவும்படாதாகியிருத்தலினால், — தரை செறியுமவர் காணற்கு - பூமியிலுள்ள சனங்கள் சென்று காணுதற்கு;— எ மருங்கும் தயங்கும் மணி கரை செறியும் பெரு வேலை - எப்பக்கத்திலும் விளங்குகின்ற மணிகளையுடைய கரையோடு நெருங்குகின்ற பெரிய திரைகளையுடைய,— கடு மகரக் கடல் போன்றான் - கொடிய மகரமற்சங்களைக் கொண்ட கடலையொத்தான். எ-று.

உடைமையினாற் போன்றான் என்க. மணியால் நீங்கவும், மகரத்தால் அணுகவும்படாத கடல் என்பார் எம்மருங்குந்.........................கடல் என்றார். (௧௧)

தயங்கார மணித்திகிரி தனிப்பாக னடாவமுத
லியங்காழி வரையிறவா திணையாழி யியங்கியென
வுயங்காவிங் கிவன்கீழ்ப்பட் டுளசனங்கண் மனுத்தொடங்கி
வயங்காட லிவன்காறும் வரம்பிகந்த விலையன்றே.

இ-ள். தயங்கு ஆர மணித் திகிரி - விளங்குகின்ற முத்துமணிகளாற் செய்த தேரானது,—தனிப் பாகன் நடவ - ஒப்பற்ற பாகன் செலுத்த,— முதல் இயங்கு ஆழி வரை இறவாது இணை ஆழி இயங்கி என - முன்னே செல்லுகின்ற சில்லின் கீற்றை விலகாது ஒத்ததாகிய (பிற்) சில்லும் சென்றாற்போல,—உயங்கா இங்கிவன் கீழ்ப்பட்டுள சனங்கள் - வருந்தாமல் இவன்கீழ்ப்பட்டிருக்கின்ற சனங்கள்,—மனுத் தொடங்கி வயங்கு ஆடல் இவன்காறும் வரம்பு இகந்த இலை - மனுச்சக்கிரவர்த்திதொடங்கி விளங்குகின்ற வெற்றியையுடைய இத்திலீபமகாராசன்வரைக்கும் தம்நெறி கடந்து ஒழுகிற்றில. எ-று.

இவனால் ஆளப்பட்ட சனங்களும் மனுவின்கீழ்ப்பட்டிருந்த சனங்களினுடைய வரம்பைக் கடந்து ஒழுகிற்றில என்பதாம். இவன் பாகனாகவும், மனுவின்கீழுள்ள சனங்கள் முற்சில்லாகவும், இவன்கீழுள்ள சனங்கள் பிற்சில்லாகவுங் கொள்க. (௧௨)

விடுப்பதுகொண் டாயிரமா மடங்குநிலன் விழுப்புனலை
யெடுப்பதுகொண் டொளிசோதி யிருங்கதிரோ னியற்கையெனக்
கெடுப்பதுகொண் டறியாத கிளர்சனங்கட் கம்முறையே
கொடுப்பதுகொண் டிறைவிதியாற் கொள்ளுவது முளன்மாதோ.

இ-ள். விடுப்பது கொண்டு நிலன் விழுப்புனலை ஆயிர மா மடங்கு எடுப்பதுகொண்டுள - பெய்தலைக்கருதிப் பூமியிலுள்ள சிறந்த நீரை ஆயிரம்மடங்காக எடுத்தலைக்கொண்ட,—சோதி இருங் கதிரோன் இயற்கை என - ஒளிபொருந்திய பெரிய கிரணங்களையுடையனாகிய சூரியனுடைய இயல்பைப்போல,—கெடுப்பது கொண்டு அறியாத கிளர் சனங்கட்கு - கெடுத்தற்குணத்தைத் தாங்கொண்டறியாத விளங்குகின்ற சனங்களுக்கு,—அம்முறையே கொடுப்பது கொண்டு இறைவிதியாற் கொள்ளுவதும் உளன் - அந்த முறைப்படியே இவனும் பின் கொடுத்தலைக் கருதி இறையை விதிப்படி எடுத்தலும் உளன். எ-று.

எடுத்தல்-கவர்தல். இது "ப்ரஜாநாமேவ பூத்யர்த்தம்" என்னுஞ் சுலோகக்கருத்தின்படி பாடப்பட்டது. (௧௫)

நேருமிக னாற்றானை நெடுங்கவரி கவிகையெனச்
சாருமிவற் கலங்காரத் தகைசாரச் சாராவோர்
பேருதவி செயுமன்றோ வெனினிவற்குப் பேருதவி
சேருமனு நெறிசேர்வுஞ் சிலைபூண்ட நாணியுமே.

இ-ள். நால் தானை நெடும் கவரி கவிகை என இவற்கு அலங்காரத் தகை சாரச் சாரும் - கரி, பரி, தேர், காலாள் என்னும் நால்வகைச் சேனைகளும் நெடிய சாமரையையும் குடையையும்போல் இவனுக்கு அலங்காரத்தின் றகைமைபொருந்த அடைந்திருக்கும்,—நேரும் இகல் சாரா ஓர் பேருதவி செயும் அன்றோ எனின் - நேரும் போரிலேசென்று ஒரு பேருதவியைச் செய்யுமல்லவா? எனின் செய்வனவல்ல,—மனுநெறி சேர்வுஞ் சிலை பூண்ட நாணியும் இவற்குப் பேருதவி சேரும் - மனுநெறியிற்சேர்ந்திருக்கும் புத்தியும் வில்லிற்பூட்டப்பட்ட நாணியும் ஆகிய இரண்டுமே இவனுக்குப் பேருதவியாகப் பொருந்துவனவாகும். எ-று.

சாமரையும் குடையும்போலச் சதுரங்கசேனையும் அலங்காரத்தின் பொருட்டிருக்கின்றனவன்றிப் போரின்பொருட்டிருக்கவில்லை என்பதாம்.

ஒடுங்குவன விலகலையி னுளபலங்கண் முன்னையிற்செய்
தடங்குவன வல்வியலை யறிவிப்ப போலிவற்கு
நடுங்குவன னுதநெறிப்பு மின்மையினா னனியாவை
தொடங்குவன பலத்தல்லாற் பிறிதொன்றாற் றோன்றாவே.

இ-ள். முன்னையிற் செய்து அடங்குவன ஒடுங்குவன விலகலையினுள
பலங்கள் - பூருவசென்மத்திற்செய்யப்பட்டு அமைந்துள்ளனவாகிய பரந்த
நூல்களால்வந்த பயன்கண் முதலியன.—அவ்வியலை அறிவிப்பபோல் - அந்
தப் பூருவசென்மவாசனையினியல்பை அறிவித்தல்போல, — நனி யாவை
தொடங்குவன பலத்தல்லால்-(இத்திலீபனால்)மிகவும் எவைகள் தொடங்கப்
படுகின்றனவோ அவைகள் (செய்து முற்றியபின்நிகழும்) பிரயோசனங்க
ளாலே (வெளிப்படுவன) அல்லாமல்,—இவற்கு நடுங்குவன நுதல் நெறிப்
பும் இன்மையினால் பிறிதொன்றால் தோன்றா - இவனுக்குத் துடிப்பனவாகிய
நெற்றி நெறிப்பாகியதொழிலும் இல்லாமையினால், வேறொன்றால் அக்க
ருமங்கள் வெளிப்படா. எ-று.

பிராரத்தவினையால் இம்மையில்வந்த சாஸ்திர அறிவு முதலியனவற்
றாற் பூருவசென்மவாசனையை அறிதல்போல இவன் தொடங்கிச் செய்வ
னவும் பலத்தாலேயே தெரியப்படும் என்பதாம். "கடைக்கொட்கச்செய்
தக்கதாண்மையிடைக்கொட்கி — னெற்றாவிழுமந்தரும்" என உணர்ந்து
கருமங்களைச்செய்வான் என்றபடி. உம்மையினால் மந்திராலோசனை மனவி
காரம் முதலியனவுங் கொள்ளப்படும். இதுவே முதனூற்கருத்து. (௧௰)

அறிவின்மவு னமும்வலியிற் பொறையுமிலங் கருங்கொடையி
னெறிபகர்த லின்மையுமோர் நிலைப்படா நிலையாய
பிறிவினித விரோதகுண மென்பவிவை பிறியாது
செறிவினிவ னுடன்றோற்றி யெழுந்தன்ன திறனுமால்.

இ-ள். அறிவில் மவுனமும் - அறிவின்கண் மௌனமாயிருத்தலும்,—
வலியிற் பொறையும் - வலிமையின்கண் பொறுமையும்,—இலங்கு அருங்
கொடையில் நெறிபகர்தல் இன்மையும் - விளங்குகின்ற அரிய கொடையில்
முறையே ஒருவருக்குஞ் சொல்லாமையும் ஆகிய இவைகளை,—ஓர் நிலை
ப்படா நிலையாய பிறிவின் நித விரோத குணம் என்ப - ஒருநிலைப்படாத
நிலையாய பிரிவினாலே நித்தியவிரோதகுணங்கள் என்று சொல்வர்,—
இவை பிறியாது செறிவின் இவனுடன் தோற்றி எழுந்தன்ன திறனும் -
இவை விரோதமின்றிச் சேர்ந்திருத்தலினால் இவனுடன் கூடப்பிறந்து எழுந்
தாலன்ன தன்மையவாம். எ-று.

அறிவு முதலிய குணங்களுள்ளபொழுது அவற்றிற்கு விரோதமாகிய
மௌனமுதலிய குணங்கள் அமைந்திருத்தல் ஒருவரிடத்திலரிது; இவனிடத்
தில் அறிவுமுதலிய குணங்களுள்ளபொழுதே மௌனமுதலிய குணங்களும்
விரோதமின்றி இயற்கையாகவே அமைந்திருந்தன என்பதாம். (௧௧)

மருளினிலை யரையுலகு நிலைக்கவருத் துதலானு
மருளுமருஞ் சந்ததிக்கா யில்லடையு மதனானுந்
தெருளுமற முதன்மூன்றிற் றேடாது பின்னிரண்டு [ன்றே.
பொருளுமுதற் பொருளொன்றிவ் பொருட்டடைந்தவிவற்க

இ-ள். மருளின் நிலையரை உலகு நிலைக்க வருத்துதலானும் - அறிவில்லாத தன்மையையுடைய கீழோர்களை உலகம் நிலைபெறும்படி வருத்துதலானும்,—அருளும் அருஞ் சந்ததிக்காய் இல் அடையும் அதனுனும் - (பிதிர்கடனை ஒழித்து நற்கதியைத்) தருகின்ற அரிய சந்ததியின்பொருட்டாக இல்லாச்சிரமத்தை அடைந்த அதனுலும்,—தெருளும் அறம் முதல் மூன்றில் - தெளியப்படும் அறமுதலிய மூன்றனுள்ளே,—பின் இரண்டு பொருளும் முதற்பொருள் ஒன்றின் பொருட்டு தேடாது இவற்கு அடைந்த - பின்னுள்ள பொருளுமின்பமுமாகிய இரண்டுபொருளும் முதலிலுள்ள அறமாகிய பொருளொன்றின்பொருட்டாக (விரும்பிச்) சம்பாதியாமலே இவனுக்கு அடைந்தன. எ-று.

இன் சாரியை. வருத்துதலானும், அடையுமதனுனும் அடைந்த என்க. உலகமாகியபொருளும் இல்லால்வரும் இன்பமும் இவனுல் விரும்பப்படாது அறத்தின்பொருட்டாக அடைந்துள்ளன என்பதாம். "பொருளுமின்பமுமறத்துவழிப்படூஉந்தோற்றம்போல" என்றார் பிறரும். (கஎ)

ஈறின்மகப் பொருட்டரசர் திறைகொண்டா னிவன்மகவா
றுறுபயிர்ப் பொருட்டுலகின் மழைநன்னர் நல்கினனாற்;
கூறுமினை யனதகைகொள் கொடையினு லவர்தம்மின்
மாறியிரண் டுலகினையு மலிவித்தார் பெரிதன்றே.

இ-ள். இவன் ஈறு இல் மகப் பொருட்டு அரசர் திறைகொண்டான் - இத்திலீபன் அளவில்லாத யாகத்தின்பொருட்டாக அரசர்களுடைய திறைப்பொருளைக் கவர்ந்தான்,—மகவான் நாறு பயிர்ப் பொருட்டு உலகில் மழை நன்னர் நல்கினன் - இந்திரன் தோன்றும் பயிரின்பொருட்டு உலகிலே மழையை மிகவும் பெய்வித்தான்,—கூறும் இனையன தகைகொள் கொடையினுல் - சொல்லப்படும் இந்தத்தகைமையைக்கொண்ட கொடையினுல்,—அவர் தம்மில் மாறி இரண்டு உலகினையும் பெரிது மலிவித்தார் - அவ்விருவரும் தம்முள்ளே மாறி (ப்பூமி சுவர்க்கமாகிய) இரண்டுலகத்தையும் மிகவும் வளத்தால் மலியச்செய்தார்கள். எ-று.

திறைகவர்ந்து யாகஞ்செய்தான் என்பார் மகப்பொருட்டுத் திறைகவர்ந்தான் என்றார். மாறுதல் கொடுக்கல் வாங்கல் செய்தல். (கஅ)

மற்றாழ்ந்த பகைவனே யெனினுநெறி மாண்புளனே
லுற்றாழ்ந்த பிணியானுண் மருந்தினுளங் கொள்வானாற்
சொற்றாழ்ந்த நட்பினனே னுந்தீமை தோன்றினராப்
பற்றாழ்ந்த விரல்போலப் பதைப்பினெடு நீக்குவனல்.

இ-ள். ஆழ்ந்த பகைவனே எனினும் நெறி மாண்பு உளனேல் - வயிரித்த பகைவனேயெனினும் நல்லொழுக்கமும் நற்குணமும் உள்ளவனுயின்,—உற்று ஆழ்ந்த பிணியான் உண் மருந்தின் உளம் கொள்வான் - அடைந்து

முதிர்ந்த நோயையுடையவன் உண்ணுகின்ற மருந்தை (விரும்பி உண்ணுதல்) போல (அவனை) விரும்புவான்,—சொல் தாழ்ந்த நட்பினனேனும் தீமை தோன்றின் - சொல்லாற் பணிந்த நட்பினனாயிருந்தாலும் (அவனிடத்துத்) தீமைகள் காணப்படுமாயின்,—அராப் பல் தாழ்ந்த விரல்போலப் பதைப்பினொடும் நீக்குவன் - பாம்பின் பல் அழுந்திய விரலைப் (பதைப்போடு வெட்டி நீக்குதல்) போலப் பதைப்போடு நீக்குவான். எ-று.

தீயதாயினும் நற்குணங்கருதி மருந்தைக் கொள்ளுவார்கள்; நல்லதாயினுந் தீக்குணங்கருதி விரலை நீக்குவார்கள். அதுபோலச் சத்துருவாயினுஞ் சிட்டனை நற்குணங்கருதிப் பந்துவாகக் கொள்வான்; நட்பினனாயினுந் துட்டனைத் தீக்குணங்கருதிச் சத்துருவாகக்கொண்டு நீக்குவான் என்பது இதன் கருத்து. (௧௯)

போற்றுறு தக்கணையாக பாரியெனப் புகுந்தமைபோன்
மாற்றரிய மகதர்குலத் துதித்திவற்கு மனையாளுள்
சாற்றரிய விபுதர்குலந் தழைக்கவிரி தடங்கடல்வாய்த்
தோற்றுமருந் தனநீர்மைத் தோகைசுதக் கணையென்பாள்.

இ-ள். போற்றுறு தக்கணை யாகபாரி எனப் புகுந்தமைபோல் - போற்றப்படுந் தக்கணையானது யாகபாரியென்று புகுந்தவாறுபோல,— மாற்று அரிய மகதர் குலத்து உதித்து இவற்கு மனையாளுள் - ஒப்பில்லாத மகதவம்மிசத்திற்பிறந்து இவனுக்கு மனைவியானவள்,—சாற்று அரிய விபுதர் குலம் தழைக்க விரி தடம் கடல்வாய்த் தோற்றும் மருந்து அன நீர்மைத் தோகை - சொல்லுதற்கரிய (உயர்ச்சியைக்கொண்ட) தேவர்குலந் தழைக்கும்படி பரந்த பெரிய கடலினிடத்துத்தோற்றிய அமுதையொத்த இயல்பையுடைய பெண்,—சுதக்கணை என்பாள் - சுதக்கணை என்று பெயர் கூறப்படுவாள். எ-று. .

தோகை உவமையாகுபெயர். (௨௦)

மலிவாய பேருததி யகழாக மதில்வட்டம்
பொலிவாய பெருந்திகிரி வளைவாகப் புவியாவு
மொலிவாய வொருநகர்போ லுலவுதன தாணைசெலக்
கலிவாய களிற்றரசர் பொதுநீக்கிக் காக்குநாள்.

இ-ள். மலிவு ஆய பேர் உததி அகழாக - நிறைவைக்கொண்ட பெரிய புறவாழி கிடங்காக,—பொலிவு ஆய பெரும் திகிரி வளைவு மதில் வட்டம் ஆக - பொலிவுபொருந்திய பெரிய சக்கரவாளகிரியின்வளைவு மதிலின் வளைவாக,—புவி யாவும் - பூமிமுழுதையும்,—ஒலி வாய ஒரு நகர்போல் - (செல்வத்தின்) வளர்வைத் தன்னிடத்தேகொண்ட ஒருநகரத்தைப்போல,—உலவு தனது ஆணைசெல - விளங்குகின்ற தனது ஆணைசெல்லும்படி,—கலி வாய களிறு அரசர் பொதுநீக்கிக் காக்குநாள் - பிளிற்றொலிபொருந்திய

வாயையுடைய யானைப்படையைக்கொண்ட அரசர்களது பொதுவைக்கடிந்து காக்கின்றநாளில். எ-று.

யாவும் காக்குநாள், போலக் காக்குநாள், செலக் காக்குநாள், நீக்கிக் காக்குநாள் எனத் தனித்தனி முடிக்க. நகர்போல இலகுவாகக் காக்குநாளில் என்க. (உக)

நறைகொண்ட மலர்ப்பொகுட்டு நங்கையென நலந்திகழ்நன்
னிறைகொண்ட மயில்வயிற்சே யுறலின்மை நினைந்துநினைந்
துறைகொண்ட பேராசை யொருங்குபரந் துளமுழுதுஞ்
சிறைகொண்டு மீதூரச் சில்பகல்போக் கினனன்றே.

இ-ள். நறைகொண்ட மலர்ப்பொகுட்டு நங்கை என நலம் திகழ் - வாசனையைக்கொண்ட தாமரைப்பொகுட்டிலிருக்கின்ற இலக்குமியைப் போல அழகுவிளங்குகின்ற,—நல் நிறைகொண்ட மயில் வயின் - நல்ல நிறையைக்கொண்ட மயில்போல்வாளாகிய சுதக்கிணையிடத்து,—சேய் உறல் இன்மை நினைந்து நினைந்து உறைகொண்ட பேராசை - ஒரு புதல்வன்றோன்றாமையை நினைத்து நினைத்து அடிப்பட்ட பேராசையானது,—ஒருங்கு பரந்து உளம் முழுதும் சிறைகொண்டு மீதூர - ஒருங்கே பரந்து மனமுழுவதையும் கவர்ந்து மேற்பட,—சில்பகல் போக்கினன் - சிலநாளைக் கழித்தான். எ-று.

நினைந்து நினைந்து என்னுமடுக்கு ஒருதொழில் பலகாளிகழ்தற்பொருட்டு; அஃது ஈண்டு எதுப்பொருட்டாய்நின்றது. உறைகொண்ட - ஒரு சொல். (உஉ)

அரசியற்படல முற்றிற்று.

குறைகூறுபடலம்.

ஆயவ னெதிர்வ நல்ல வல்லவை யடாது சென்ற
தீயவை படாது தன்மச் செம்மையிற் செல்லு மோர்நாட்
பாய்கதிர்ப் படலை வட்டப் பரிதியஞ் செல்வன் பௌவந்
தாய்துறத் தோற்றிக் கீழ்பாற் றிசைமுகந் துளக்கு காலை.

இ-ள். ஆயவன் - அவ்வியல்பினையுடையோனாகிய திலீபன்,—எதிர்வ நல்ல அல்லவை அடாது - எதிர்காலத்து வருவனவாகிய வினைகளிலே தீமையானவைகள் பொருந்தாமலும்,—சென்ற தீயவை படாது - செய்து முடிந்தவைகளிலே தீமையானவைகள் பொருந்தாமலும்,—தன்மச் செம்

மையில் செல்லும் ஓர்நாள் - தருமநீதியோடுசெல்லுகின்ற ஓர்நாளில்,—பாய் கதிர்ப்படலை வட்டப் பரிதியஞ்செல்வன் - பரந்த கிரணப்பரப்பையுடைய வட்டமான சூரியன்,—பௌவம் தூய்து உறத் தோற்றிக் கீழ்பால் திசை முகம் துளக்கு காலை - சமுத்திரம் தூய்மையுறத்தோன்றிக் கிழக்குத்திசையில் முகத்தை விளக்கும்பொழுது. எ-று.

எதிர்வ - எதிர்காலத்துச் செய்யும்படிவரும்வினைகள். சென்ற - இறந்தகாலத்துச் செய்து கழிந்தவினைகள். செய்வன செய்தவாகிய வினைகளிலே தீமை வாராதபடி காத்துச் செல்லுகின்ற நாளில் என்பதாம். விளக்கல் - விளங்கச்செய்தல். (௧)

திருக்குன்ற விளங்கு செவ்விச் செம்பொனங் கொடியை யுள்ளத்
திருக்கின்ற தின்னு வென்னு வாவியுள் ளிருத்தல் செய்யாப்
பெருக்கின்ற மார்பிற் கொங்கை யிணைத்தலைச் சுவடு பின்ன
மருக்குன்ற லில்ல போதுச் சேக்கைநின் றெழுந்தான் மன்னோ.

இ-ள். திரு குன்ற விளங்கு செவ்விச் செம்பொனங்கொடியை - இலக்குமியின் அழகுகுன்ற விளங்குகின்ற அழகையுடைய சிவந்த பொற்கொடி போல்வாளை,—உள்ளத்து இருக்கின்றது இன்னு என்னு ஆவியுள் இருத்தல் செய்யா - மனத்தில் (இருத்தி) இருக்கின்றது தீமை என்று உயிரினுள்ளே இருத்தி,—பெருக்கின்ற மார்பில் கொங்கை இணைத் தலைச் சுவடு பின்ன - தனது பெருமைபொருந்துகின்ற மார்பிலே (அவளின்) தனங்களிரண்டின் தலைச்சுவடானது பதிய,—மருக் குன்றல் இல்ல போதுச் சேக்கை நின்று எழுந்தான் - வாசனைகுறையாத புட்பசயனத்திளின்றும் எழுந்தான். எ-று.

கொடியை இருத்தல்செய்யா எழுந்தான், பின்ன எழுந்தான் எனத் தனித்தனி முடிக்க. மனத்துள் இருத்தியதையொழித்து உயிரினுளிருத்தினனெனவே உயிர்போல விரும்பினனென்பதாம். "பெருக்குன்றமார்பில்" என்னும் பாடத்திற்குப் பெரிய குன்றம்போலும் மார்பில் எனப் பொருள் கொள்க. (௨)

அம்மலர்த் தாது மூழ்கி யாரகி லாவி யுண்டு
செம்மையிற் பளிதம் வேய்ந்து மான்மதந் திளைத்த தெண்ணீர்
கொய்ம்மலர்க் கோதை நல்லார் குலமணிக் கடிப்பத் தங்கட்
கைமலர் கவின வேந்தக் கண்மலர் கழீஇயி னானே.

இ-ள். அம் மலர்த் தாது மூழ்கி - அழகிய பூந்தாது மூழ்கப்பெற்று,—ஆர் அகில் ஆவி உண்டு - அரிய அகிற்புகையை உண்டு,—செம்மையில் பளிதம் வேய்ந்து - செவ்விதாகப் பச்சைக்கருப்பூரம் அளாவப்பெற்று,—மான்மதம் திளைத்த தெண்ணீர் - மிருகமதம் கலக்கப்பெற்ற தெளிந்தநீரை,—குலமணிக் கடிப்பத்து - உயர்ந்த மணிகள்பதித்த கரகத்தின்கண்,—கொய்

மலர்க் கோதை நல்லார் - கொய்யப்படும் மலரையணிந்த கூந்தலையுடைய மகளிர்,—கைமலர் கவின அங்கண் ஏந்த - கைமலர் அழகுறும்படி அங்கே ஏந்திநிற்ப,—கண்மலர் கழீஇயினன் - அந்நீரினாற் (றனது) கண்ணாகிய மலரைக் கழுவினான். எ-று.

நீரை கரகத்து ஏந்த (அதனாற்) கழீஇயினன் என்க. (௫)

தவிர்வில தகைய பற்ப றண்ணதிக் கொணர்ந்த தெண்ணீர்
நவிரெறி நலத்தி னாடி நன்னிலை நயத்த னாகிக்
கவிர்புரை செக்கர்ச் சீதக் கான்றவழ் புறத்த தன்றி
யவிர்மணி யகத்த தாய வம்பொன்மண் டபத்த னானான்.

இ-ள். தவிர்வு இல தகைய பல்பல் தண் நதி கொணர்ந்த தெண்ணீர் - நீங்காத தகைமையையுடைய பற்பல தண்ணிய நதிகளினின்றும் கொணர்ந்த தெளிந்த நீரில்,—நவிர் எறி நலத்தின் ஆடி - குற்றத்தை ஒழிக்கின்ற பிரகாசத்தோடும் ஸ்நானஞ்செய்து,—நன்னிலை நயத்தன் ஆகி - நன்னிலையைத்தரும் நித்தியகருமத்தை விரும்பிச் செய்துமுடித்தவனாகி,—கவிர் புரை செக்கர் சீதக் கான் தவழ் புறத்தது அன்றி - முருக்கலரையொத்த செந்நிறத்தைக்கொண்ட (மாணிக்கங்களின்) குளிர்ச்சிபொருந்திய ஒளி தவழுகின்ற புறத்தையுடையதன்றி,—அவிர் மணி அகத்தது ஆய - விளங்குகின்ற மணிகளைக்கொண்ட அகத்தையுடையதுமாய,— அம் பொன் மண்டபத்தன் ஆனான் - அழகிய பொன்னாலாகிய மண்டபத்தின்கண்ணே அடைந்து வீற்றிருந்தான். எ-று.

நன்னிலை - உபசர்ரம். (௪)

நென்மணி நீட்டு வாரு நெடிதைந்து நிகழ்த்து வாருஞ்
சொன்முறை துதிக்கு வாருந் தருப்பைநீர் தூற்று வாரும்
பொன் மழை யேற்குவாரும் புராதன புனித வேத
மென்மையின் மிழற்று வாரும் வேதிய ராயி னாரே.

இ-ள். வேதியர் - பிராமணர்கள்,—நெல்மணி நீட்டுவாரும் - (அரசனுக்கு) அக்கதைகளைக் கொடுப்பவரும்,—நெடிது ஐந்து நிகழ்த்துவாரும் - விரிவாகப் பஞ்சாங்கத்தைச் சொல்பவரும்,—சொல்முறை துதிக்குவாரும் - சொற்களால் முறைப்படி துதிப்பவரும்,—தருப்பை நீர் தூற்றுவாரும் - தருப்பையினால் நீரைப் புரோட்சிப்பவரும்,—பொன்மழை ஏற்குவாரும் - பொன்மழைகளைத் (தியாகமாக) ஏற்பவரும்,—புராதன புனித வேதம் மென்மையின் மிழற்றுவாரும் ஆயினார் - பழைய பரிசுத்தமான வேதங்களை மெல்லோசையோடு பாராயணஞ்செய்பவருமாயினார். எ-று. (௬)

கோட்டுகிர்ப் பதுமச் செங்கைக் கொடியனார் குழங்கன் மாலை
நீட்டுகிற் பதும்வெண் கற்றைச் சாமரை யிரட்டி நேச

மீட்டுகிற் பதும்பல் லாண்டங் கிசைக்குகிற் பதுமா லத்தி
காட்டுகிற் பதும்வேந் தற்கே கடனதா யிற்று மாதோ.

இ-ள். கோடு உகிர்ப் பதுமச் செங்கைக் கொடியனார் - வளையையுடைய நகத்தைக்கொண்ட தாமரைமலர்போலும் சிவந்தகைகளையுடைய கொடிபோலும் மகளிர்,—குழங்கன்மாலை நீட்டுகிற்பதும் - குழங்கன்மாலையை நீட்டுவதும்,—வெண் கற்றைச் சாமரை இரட்டி நேசம் ஈட்டுகிற்பதும் - வெள்ளிய கற்றையாகிய சாமரைகளை இரட்டி அன்புமிகுவதும்,—பல்லாண்டு இசைக்குகிற்பதும் - பல்லாண்டைக் கூறுவதும்,—ஆலத்தி காட்டுகிற்பதும் - ஆலத்தி காட்டுவதும்,—வேந்தற்கே கடனது ஆயிற்று - அரசனுக்கே உரிமையாயிற்று. எ-று.

ஏ - பிரிநிலை. வேந்தற்கே கடனதாயிற்று என்பதற்கு அரசனுக்கே செய்யப்படும் கடப்பாடாயிற்று எனினுமாம். (௬)

வாய்ந்துகொண் டடையார் வைவே லணங்கினார்பிணங்கன் மா
வேய்ந்துகொண் டுவப்ப நாளுந் திகழ்வுறு வீங்குதோளார்[லை
காய்ந்துகொண் டுடைய தானை யாயிரர் காவல் சூழ்ந்தா
ராய்ந்துகொண் டுடைய வீர ரயுதரி லொருவ ரம்மா.

இ-ள். அடையார் வை வேல் வாய்ந்து கொண்டு - பகைவரது கூரிய வேலை வென்று கவர்ந்து,—அணங்கினார் பிணங்கல் மாலை வேய்ந்து கொண்டு - பெண்களது பிணையன்மாலையைச் சூட்டிக்கொண்டு,—உவப்ப - அவருவக்கும்படி,—நாளும் திகழ்வுறு வீங்கு தோளார் - நாடோறும் திகழ்வுற்றுப் பூரிக்கின்ற புயங்களையுடையவர்களாகிய,—அயுதரில் ஒருவர் ஆய்ந்து கொண்டுள்ள வீரர் - பதினாயிரவரிலொருவராக வைத்து ஆராய்ந்துகொள்ளப்பட்டவீரர்கள்,—காய்ந்து கொண்டு உடைய தானை ஆயிரர் காவல் சூழ்ந்தார் - கோபித்தலைக்கொண்டுள்ள படைகளையுடைய ஆயிரவர் காவலாகச் சூழ்ந்தார்கள். எ-று.

கொண்டு திகழ்வுறு வீங்கு தோளார், வேய்ந்துகொண்டு திகழ்வுறு வீங்குதோளார் எனத் தனித்தனி முடிக்க. வேல் -புண்ணுமாம்; ஆகுபெயர். இப்பொருட்கு வாய்ந்துகொண்டு என்பதற்குச் சிறப்புறக்கொண்டு எனப் பொருள்கொள்க. (௭)

முடிப்பிணை யலங்க ருழ முதிர்தர முழங்கும் வெவ்வாய்
நொடிப்பிணை யிலாது விம்ம விசைத்தெறி நோன்கைச் சூர்ற்
றுடிப்பிணைத் திசைது மூவச் செம்முகந் துளக்கிக் கன்னக்
கடிப்பிணை கவினச் சூழ்ந்தார் கஞ்சுகி மிலேச்ச ரெல்லாம்.

இ-ள். கஞ்சுகி மிலேச்சரெல்லாம் - குப்பாயத்தையணிந்தவர்களாகிய மிலேச்சர்களெல்லாம்,—முடிப் பிணை அலங்கல் தாழ - முடியிலுள்ள பிணை